

Uitnodiging
de **200^e**
wôlmer

Gezellige middag met een hapje en drankje en speelplezier
Vrijdag 22 maart
Van 17.00 tot 19.00 uur
In het MFA

Voor alle lezers en advertentiegevers van de Wôlmer, ouders en kinderen van basisschool Het Palet en peuterspeelzaal Dreumes.

Springkussen **Crêpes**

► de 200 van Rowol

- De Wôlmer viert feest ► Ouderwets neutenschaiten
- Insektenhotel in Tiny Forest ► Opening molenseizoen

Praktijk: woensdag, donderdag en vrijdag morgen
in Roderwolde

Anneke Buring | Hoofdstraat 44 Roderwolde

T 06 15 36 41 95 | E pedicure44opgoedevoet@gmail.com

| www.pedicure-opgoedevoet.nl

Voor al uw bloemen en planten,
rouw-, trouw- en bloemwerk

FOKKO RIJKENS

Hoofdstraat 80, Roderwolde

Kunstenaar/Curator/Docent

Fokko Rijkens is kunstenaar en geeft cursussen in Roderwolde.
Fokko organiseert plaatselijke, maar ook internationale
tentoonstellingen en kunstevenementen (zie Website/Facebook)

www.fokkorijkens.nl
06-12622511, info@fokkorijkens.nl

Rundvleespakketten van de *Blonde d'Aquitaine*
dier- en natuurvriendelijk

Roderwolderdijk 1 9315 PG Roderwolde
T 050 50 32346 / M 06 222 65617

Dienstverlening
Handelsonderneming
Vleesveebedrijf

Bouw | BouwMaterialen
InstallatieTechniek

Nijverheidsweg 1, 9301 ZM Roden

T 050-501 73 88

E info@noordhuisroden.nl

ALBERTEMA
PARTYSERVICE

BANKET — BORREL — BBQ
DINER — LUNCH — VERHUUR

AlbertemaPeize.nl

050-50 34 507

HET RODE HERT

Van de redactie

Bert Blaauw

Nadat deze krant jarenlang heeft gefunctioneerd als schoolkrant, eerst onder meester van der Velde en daarna onder meester Blaauw, is de informatie tegenwoordig vooral gericht op het dorpsgebeuren. Dat komt mede door de invloed van de steeds verder gaande digitale mogelijkheden. Waren eerder stencilmachine en kopieerapparaat onmisbaar bij het maken van de krant, nu is dat de laptop. Dat neemt niet weg, dat er altijd nog mensen nodig zijn om de uitgave te maken.

Dat wil zeggen van mensen die kopij aanleverden, de krant redigeerden, hem stencilden, kopieerden of drukten, kinderen die hem destijds in elkaar zetten en nietten en deels ook bezorgden, de andere bezorgers en de redacteuren. Ik wil al deze mensen, zonder er één tekort te doen, dan ook heel hartelijk danken voor hun bijdrage, in welke vorm dan ook, aan de totstandkoming van al die 200 Wôlmers en zijn voorloper, de Schoolkrant.

Dat geldt natuurlijk ook voor u als abonnee, adverteerder of sponsor. Want zonder u was het natuurlijk onmogelijk geweest dit te realiseren. En als het aan ons ligt gaan we, met hulp van u allen, op naar het 300^e exemplaar. Maar eerst veel leesplezier bij dit jubileumexemplaar toegewenst.

In dit nummer

- 4 Buurtnieuws
- 4 Verenigingsnieuws
Dorpsbelangen 4
Dorpshuis 6
Molen Woldzigt 7
Tennisvereniging Roderwolde 7
- 8 MILIEU EN ENERGIE Energiek Roderwolde
- 11 INGEZONDEN Insektenhotel
- 12 VAN ONDER DE WIEKEN
- 15 200 WOLMERS De 200 van Rowol
- 17 200 WOLMERS De eerste Wôlmer
- 18 200 WOLMERS Herinneringen aan mijn tijd bij De Wôlmer
- 20 200 WOLMERS De kraamtied van de Wôlmer
- 23 200 WOLMERS Een dorpskrant anno 1952
- 24 200 WOLMERS Tussen kerk en kroeg
- 25 200 WOLMERS Een paar losse herinneringen....
- 26 200 WOLMERS Schoolnieuws
- 27 200 WOLMERS Onderbouw
- 28 200 WOLMERS Midden- en bovenbouw
- 35 200 WOLMERS Bo en Boe en de Feestwôlmer
- 36 200 WOLMERS Keuzes
- 37 200 WOLMERS Gesprek met Wil Schröder, natuurliefhebber
- 39 200 WOLMERS Natuur in de Onlanden
- 46 200 WOLMERS De 200 van Rowol
- 47 EEN GOED GESPREK MET Klaas Smid, burgemeester en Rowolmer
- 49 VERSLAG Wilgen snoeien 2024
- 52 RONDJE OM DE KERK Jubileum!
- 53 COLUMN Excuses
- 54 AANKONDIGING Rowol op 1! Neutenschaiten
- 55 COLUMN Vakcolumnist
- 56 INGEZONDEN Boekpresentatie
- 58 Dorpsagenda
- 58 Colofon

Buurtnieuws

Bert Blaauw

Biologische melkveehouderij Oosterhof genomineerd

Het bedrijf van Peter en Marieke aan de Roderwolderweg is genomineerd voor de prijs van Agrarisch ondernemer van het jaar 2024. Uit 10 kandidaten zijn 5 bedrijven genomineerd. En zij zitten daarbij. Tot 27 maart kan er worden gestemd op de kandidaten. De winnaar ontvangt €125000.

Vindt u ook, dat Peter en Marieke deze prijs verdienen, dan kunt u uw stem uitbrengen door naar de site van Agrarisch ondernemer van het jaar te gaan en de gewenste gegevens in te vullen.

Niek vom Bruch directeur Landschapsbeheer Drenthe

Onze dorpsgenoot Niek vom Bruch is met ingang van 1 maart benoemd tot directeur van Landschapsbeheer Drenthe.

Namens de redactie van harte gefeliciteerd.

Verenigingsnieuws

Dorpsbelangen

Beste dorpsgenoten,

Laten we beginnen met het feliciteren van de redactie van de Wolmer, de 200-ste uitgave! Hoe mooi is het dat wij in Roderwolde zo'n goed gelezen dorps- en schoolkrant hebben. Beste (oud)- redactieleden, dank voor jullie inzet en op naar de 250-ste uitgave.

Wat staat er de komende periode op de agenda:

Landelijke opschoondag 23 maart 2024

Zaterdag 23 maart willen we samen met jong en oud het dorp en de omgeving ontdoen van zwerfvuil. Dit jaar hebben we een bingospeurtocht voor de jeugd met leuke prijsjes. De school besteedt van te voren aandacht aan het thema zwerfvuil. We hopen dan ook dat de jeugd enthousiast is om mee te doen. En natuurlijk is het belangrijk dat iedereen zich bewust is van de impact van het zwerfvuil op het milieu. Minstens zo belangrijk is dat we er een gezellige en nuttige ochtend van gaan maken samen.

Het programma:

- 09.30 uur: koffie/thee/ranja in het MFA, een korte toelichting en uitdelen routes en bingokaarten
- 09.45 uur: start na het uitdelen materialen
- 11.45 uur: terug in het MFA, prijsuitreiking jeugd
- 12.00 uur: afsluiting met een broodje

Het kan zijn dat jouw route niet start vanaf het MFA. Daarom is het handig om een fiets mee te nemen. Aanmelden van te voren is niet nodig.

NB: we gaan ervan uit dat het een prachtige voorjaarsdag wordt maar mocht de regen met bakken uit de lucht komen en we de actie afblazen, dan zetten we dat de avond van te voren op onze website.

Meeting

ALV Dorpsbelangen Roldewolde eo op 28 maart 2024

We nodigen jullie van harte uit. Inloop vanaf 19.45 uur, de vergadering begint op 20.00 uur.

Zoals altijd sluiten we af met een gezellige borrel.

De agenda ziet er als volgt uit:

- 1 Welkom en opening
- 2 Vaststellen agenda

- 3 Ingekomen stukken & mededelingen:
 - a. bestuurswisseling: Erik van der Veen, aftredend en herkiesbaar
 - b. status aanpassing statuten en wbtr
- 4 Notulen en actielijst ALV 16 november 2023
- 5 Terugblik 2023:
 - a. Jaarverslag
 - b. Financieel verslag
 - c. Verslag kascommissie: André Elbert en Michael Roeterdink.Vaststellen nieuw kascommissielid: Hans Dijkstra + benoeming nieuwe reservelid
- 6 Voortgang Energiek Roderwolde
- 7 Pauze
- 8 Punten uit de dorpsschouw 20 maart 2024
- 9 Vragen vanuit het dorp en rondvraag
- 10 Sluiting

Fietsorientatierit op 9 juni 2024

Noteer alvast in de agenda. Details volgen.

Hartelijke groet,

Bestuur Dorpsbelangen Roderwolde eo

Rina, Gerda, Erik, Bert, Henk en Inge

www.dorpsbelangenroderwolde.nl

Dorpshuis

Dweilmachine

Na elke bijeenkomst in de gymzaal of de kantine wordt de vloer weer gedweild. Dat deden we, zoals meestal, met een aantal mensen met de hand.

Gelukkig konden we later een dweilmachine gebruiken van de firma Buiten. Dat scheelde een hoop zeg. Met als machinist Gerald Barels was het zo gepiept. Na de laatste keer wilden we de machine weer terugbrengen. Maar wat schetst onze verbazing: Buiten gaf aan dat we hem mochten houden.

Een prachtig gebaar waar we erg blij mee zijn.

Bij deze bedanken we Buiten nogmaals voor het mooie aanbod. Geweldig!

PubQuiz

Op 2 maart was het dorpshuis weer het strijdtoneel waar de teams elkaar probeerden te overtroeven in algemene kennis. Deze aflevering werd geleid door Peter Oosterhof die zijn humor er regelmatig tussendoor gooide. De vragen werden deze keer over het algemeen als pittig bestempeld. Maar dat had geen invloed op de sfeer.

Het had ook geen invloed op de bovenmatig strijdlustige deelnemers, die meteen na afloop vroegen naar de volgende aflevering. En daar hoeven ze niet zo lang op te wachten. Voor de deelnemers die nog op trainingskamp gaan dus slechts een korte voorbereidingsperiode om dan te pieken.

De volgende is op:

13 april opnieuw om 20:00 uur

Opgeven kan t/m 7 april

Via jbdarneviel@gmail.com

Kosten € 10,- per team

Dauwtrappen

Het lijkt nog wat ver weg, maar omdat vele dorpsgenoten een drukke agenda hebben, is het goed nu al te vermelden dat we weer gaan dauwtrappen. Zoals gewoonlijk op Hemelvaartsdag 9 mei.

Er zal weer een mooie route uitgezet worden en na afloop staat er een smakelijk ontbijt klaar.

Opgeven kan via:

dorpshuisroderwolde@gmail.com

opgeven kan t/m 6 mei

basisschoolkinderen gratis

volwassenen € 7,50

Wandeltweedaagse

Ook alvast een aankondiging voor juni.

Deze is voor de wandeltweedaagse op dinsdag 11 en woensdag 12 juni.

Opgeven kan via:

dorpshuisroderwolde@gmail.com

voor 1 avond:

basisschoolkinderen € 2,-

Volwassenene. € 3,-

Voor twee avonden

basisschoolkinderen € 3,-

Volwassenene. € 5,-

Molen Woldzigt

Uitnodiging opening molenseizoen Woldzigt 2024

Aan alle inwoners van de schoolkring Roderwolde, alle vrijwilligers van Woldzigt en iedereen die Olie- en korenmolens Woldzigt een warm hart toedraagt,

Jullie zijn van harte uitgenodigd bij de opening van het molenseizoen 2024.

Op **zaterdag 20 april** bij de molen, onder het genot van een hapje en een drankje.

- 16:00 uur: opening door voorzitter Oeds Keizer, presentatie van het boek "De oprichting van molen Woldzigt in Roderwolde" door Mark Aukema en boekverkoop
- 17:00 uur: eindsignaal 24-uurs-marathon-olieslaan en start molenseizoen 2024!

De molen is dan al goed gesmeerd, want vanaf vrijdag 19 april 17:00 uur wordt er continu olie geslagen, door onze vrijwilligers. Het startsein daarvoor wordt op vrijdag gegeven. Samen met alle betrokken oliemolens vindt de officiële bijschrijving van het ambacht olieslaan op de lijst Immaterieel Erfgoed Nederland dan plaats.

Van harte welkom!

Opening Molen Woldzigt, Het Nederlands Graanmuseum en de Molenwinkel

Tennisvereniging Roderwolde

Opening tennisseizoen TVR in april

Ook dit jaar zal er op de tennisbanen bij TVR een flinke drukte zijn eind maart om de banen op tijd voor het nieuwe speelseizoen gereed te krijgen. Met man en macht zal een groep enthousiaste vrijwilligers er weer voor zorgen dat de banen in topconditie komen voor het nieuwe seizoen. De verwachting is dat de banen weer klaar zullen zijn in de eerste week van april.

De eerste activiteiten zijn ook al weer gepland. Op 21 april vindt het openings-toernooi plaats waarbij de deelnemers in wisselende samenstellingen partijtjes tegen elkaar zullen spelen. Veel gezelligheid en ook voor nieuwe leden een uitgelezen kans op de club en haar leden te leren kennen. Maar naast gezelligheid gaat het natuurlijk ook om prestaties die beloond worden met fantastische prijzen.

Daarnaast zullen in april de tennislessen starten. Net als voorgaande jaren is het weer mogelijk om als niet-lid tegen gereduceerd tarief en voor kinderen gratis kennis te maken met tennis. Heb je belangstelling, stel dan al je vragen aan Hans Dijkstra via secretaris@roderwoldetennis.nl.

Wij rekenen erop dat de weergoden ons gunstig gezind zijn in de komende weken zodat we snel weer de baan op kunnen!

Energiek Roderwolde

€ 20.000? € 40.000?

Wellicht heeft u het al gehoord op de radio of ergens gelezen. Een groots plan voor de aanpak van het isoleren van woningen. Met subsidies die kunnen oplopen tot 40.000 euro. De details van het plan zijn nog niet bekend.

Het lijkt een heel mooi plan om een volgende stap te zetten om onze woningen in ons werkgebied energiezuiniger te krijgen. De grootste stap naar een aardgas vrije woning.

Meer valt te lezen op deze pagina van onze gemeente:

[www.noordenveld.nl/
extra-subsidie-voor-isolatie](http://www.noordenveld.nl/extra-subsidie-voor-isolatie)

Mochten er al vragen zijn dan is onze website de aangewezen plek om deze alvast stellen:

www.energiekroderwolde.nl

Energiek Roderwolde zal de ontwikkelingen in de gaten houden. En u blijven informeren!

Maak kennis met tennis

MAAK KENNIS MET TENNIS

Starterscursus bij
Tennisvereniging Roderwolde

Woensdagmiddag jeugd
Woensdagavond volwassenen

Kosten:

Jeugd
Volwassenen

*Start
april!*

3 keer gratis
4 keer € 20,00

Informatie en opgave:
secretaris@roderwoldetennis.nl

De Bouw en Installatie combinatie

Foxwolde 06 - 27 09 65 17

Groningen 06 - 38 51 15 93

(H)eerlijk van de boerderij

Natuurinclusieve kringloopboerderij
met o.a. rundvles & kaas
www.eytemaheert.nl

LIEWES RODEN

Voor jong & auto

Autorijschool Henk Nieboer

De Hoek 2
9315TC Roderwolde
Tel. 06 12455911

Nu voor lezers van de Wolmer:
5 × rijden = 4 × betalen !

Koos Vrieling Boomkwekerij Tuincentrum Hovenierswerken

Achtersteweg 4, 9315 TA Roderwolde

www.koosvrieling.nl

Ook voor aanleg en
onderhoud uitgevoerd door
vakbekwaam hoveniers!

Hét adres voor uw tuin ☎ 050 - 5032006

Moeite met Leren?

Door samen te kijken waar de
knelpunten zitten, help ik jou
snel weer op weg, via een
kortlopende begeleiding.
Bel of mail voor een vrijblijvend
gesprek.

Aletta Jongman

06-53140149
aletta@naastdemolen.nl
www.naastdemolen.nl
Hoofdstraat 62, Roderwolde

NaastDeMolen helpt!

BEEN wonen

SCHOOLSTRAAT 6, 9301 KC RODEN

TEL.: (050) 501 91 83

Insektenhotel bij Tiny Forest geschonken door Landschapsbeheer Drenthe (LBD)

Jannie Stoffers

Afgelopen herfst hadden wij als vrijwilligersgroep van LBD een avond met onze aanspreekpunten medewerkers landschap & natuur van die organisatie. Namens hen plegen wij in de herfst / winterperiode onderhoud aan diverse boswallen in en om Roderwolde. Diverse onderwerpen kwamen deze avond aan bod, waaronder ook wat LBD eventueel kan betekenen ter bevorderen van de natuur in zijn algemeenheid, bijvoorbeeld het leveren van een insectenhotel. Dat was, op dat moment t zittend in MFADe Doefkamp

en natuurlijk wetend van het Tiny Forest op het groene schoolplein, waar nog geen insectenhotel stond, niet tegen dovemansoren gezegd. En al gedurende de avond was geregeld dat ons zo'n hotel geleverd zou worden. Afgelopen maandag was het zover en is het insectenhotel in overleg met OBS Het Palet geplaatst. Nu maar hopen dat het hotel veel bezoekers krijgt.

Namens de vrijwilligersgroep

Hendrik Speelman en Roelof Blomsma

Altijd wel weer iets te vertellen

Dirk Magré

Altijd wel weer iets te vertellen

De deuren van de molen zijn nog grotendeels gesloten. Natuurlijk werd er wel weer een keer olie geslagen en de training van de Molenaars in Opleiding (voor hun examens op 21 maart) was ook in volle gang.

Ook de stelling is alvast ontdaan van zijn gladheid.

MIO's in de molen

Vorige maand berichtte ik al onder deze titel. De vier Molenaars In Opleiding (MIO's) zijn inmiddels al een paar keer in Woldzigt geweest en hebben actief geoefend om met deze molen vaardig te zijn. Ik heb er alle vertrouwen in dat zij het alle vier gaan redden op hun examen op 21 maart.

Elk examen duurt 1 ½ uur. De eerste is om 09:30 uur tot 11:00 uur en de laatste van 15:30 – 17:00 uur.

Tijdens het examen vertonen de kandidaten hun praktische vaardigheden met de molen en worden zij stevig aan de tand gevoeld over hun theoretische kennis (kennis van het weer, hoe heten de diverse onderdelen van het bouwwerk van de molen, andere molentypes, veiligheid en nog veel meer).

Oefenen in de praktijk:

Kruien van de molen, zeil voorleggen en ook weer oprollen en “klampen”(achter de wieken wegslaan). Ook: Om de beurt de molen stilzetten.

Maar ook:

Met elkaar de hele (stilstaande) molen door om alle onderdelen te benoemen en tussendoor allerlei technische onderwerpen te bespreken. Zo leren ze nog weer van elkaar.

En niet onbelangrijk: het samen (met mij) gezellig hebben op die vrijdagochtenden.

De stelling

De houten stelling is in de natte maanden van de afgelopen tijd forst groen uitgeslagen.

Dat maakt hem (met name als hij nat is) spekglad.

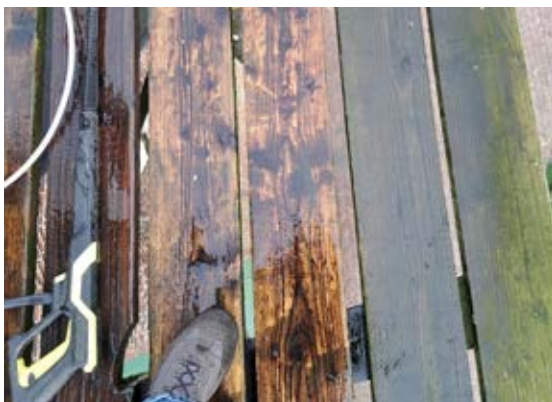
Dat is geen prettige situatie op het moment dat daar werk moet worden verzet en bezoek wordt ontvangen.

Er zijn allerlei middelen (chemische, maar ook gewoon pure schoonmaakazijn) om dit aan te pakken.

Schoonmaakazijn werkt alleen goed als er ook flink wat zon op schijnt. Die liet zich niet voldoende zien en aan de achterzijde van de molen (Noord) komt de zon al helemaal niet op de stellingdelen.

Dus herhaling van een actie die ik een paar jaar geleden al een heb gehouden: de hogedrukspuit er op. Best een hele klus: streepje voor streepje, plank na plank spuiten dus. Heel wat uurtjes werk.

Het resultaat mag er wel wezen:

Na drogen zag het er nog mooier uit! En de stelling is in het geheel niet glad meer.

Olieslaan

Op 2 maart was het de gebruikelijke dag van olieslaan (tweede zaterdag van de maand).

Het publiek konden we nu ook weer veilig op de stelling toelaten, waar ze onder andere genoten van het uitzicht over de landerijen en het zicht op het ooievaars-nest, waar beide ooievaars zich van hun beste kant lieten zien en horen.

Er stond een stevig windje, dus kon het olieslaan volledig op windkracht worden gedaan! Dat is toch het allermooiste!

Niet alleen binnen in de molen kwam men naar de werkzaamheden van de olieslagers kijken. Ook van buitenaf viel een en ander te bewonderen:

Activiteiten de komende periode:

- Zaterdag 6 april. Vanzelfsprekend wordt ook deze eerste zaterdag van de maand weer olie geslagen (13:30 – 16:30 uur).
- Donderdag 21 maart. Vanaf 9:30 tot 17:00 uur zijn de examens van de 4 kandidaten. Dan is er dus veel activiteit op de molen (molen gesloten voor publiek).
- Verder vooruitkijkend (al eerder vermeld):
- Zaterdag 13 april vanaf 10:00 uur: een flink aantal vrijwilligers is in de weer

met de grote schoonmaak in de molen (van boven tot onder), het museum en platten, keuken en Meulenskaomer.

- Op 19 april om 16:30 uur zal de bij-schrijving van het ambacht olieslaan in de inventaris immaterieel erfgoed officieel bekrachtigd worden in Olie- en Korenmolen Woldzigt te Roderwolde.
- Vrijdag 19 april 17:00 uur tot zaterdag 20 april 17:00: Er wordt 24 uur continu olie geslagen tijdens onze olieslagmarathon (eens per 2 jaar).
- Zaterdag 20 april om 16:00 uur wordt door voorzitter Oeds Keizer het zomerseizoen officieel geopend. Hierover meer elders in deze Wôlmer.
- Zaterdag 20 april presentatie boek over de historie van Woldzigt (Mark Aukema). Zie elders in deze Wôlmer voor verdere informatie.
- Vanaf de seizoenopening tot medio september is de molen weer geopend voor het publiek op de vrijdagen, zaterdagen en zondagen van 13:30 tot 17:00 uur. Ook weer voor een koffie of thee op het terras voor de molen.

We blijven het maar herhalen: extra vrijwilligers zijn van harte welkom:

Aanmelden: Via de website www.woldzigt-roderwolde.nl en dan rechts bovenaan de pagina "Contact" aanklikken. Voorbeelden:

- Molengids worden;
- Meehelpen bij de ontvangst van groepen kinderen en met hen koekjes bakken? Ook hierbij kunnen we nog wel een paar mensen gebruiken;
- Helpen achter de balie (bezoek ontvangen, kaartverkoop en winkelverkoop);
- Helpen bij de catering (koffie/thee enz.);
- Olieslager worden? Ons team kan steeds weer nieuwe mensen gebruiken. Op die wijze (na in de praktijk te zijn opgeleid) help je mee de kennis en vaardigheid

van dit oude ambacht in stand te houden.

Hartelijke groet vanuit Roden,

de molenaar en molenaarsvrouw,

Dirk Magré en Wilma Bruin.

AANKONDIGING

Dauwtrappen, wandel 2-daagse

Dauwtrappen

Donderdag

9 mei 2024

Aanvang: 6:00 uur
Dorpshuis Roderwolde
Na afloop ontbijt in het
Dorpshuis

Basisschoolkinderen gratis
Volwassenen € 7,50
opgave kan t/m 6 mei
dorpshuisroderwolde@gmail.com

 **Dorpshuis
Roderwolde**

WANDEL 2-DAAGSE RODERWOLDE

DINSDAG 11 & WOENSDAG 12 JUNI

5 & 10 KM

BASISSCHOOLKINDEREN. 1 AVOND €2,00
2 AVONDEN € 3,00

VOLWASSENEN. 1 AVOND € 3,00
2 AVONDEN € 5,00

OPGAVE: DORPSHUIS RODERWOLDE
AANVANG TUSSEN 18:00 & 19:00 UUR

 **Dorpshuis
Roderwolde**

De 200 van Rowol

Schoolkring

Roderwolde

De Wólmer

Dorps- en schoolkrant

nummer 0 – jaargang 1 – maart 2004

Redactie:

Geraldien Miedema
Eileen Mulder
Rieke Dekker
Appie van der Veen
Albert Boelen

Redactieadres:

Sandebuurt 10
9315 TE Roderwolde
Telefoon: 050 5033712

Kopij naar:

aboelen8@freeler.nl
eileen.boonstra@12move.nl

*Kopij voor het volgende nummer,
Nummer 1, De Wólmer, april 2004
Inleveren vóór 20 april 2004*

Vorm:

*Bij voorkeur in Word-bestand
Lettertype 'book antiqua'
Lettergrootte 12*

*Ook voor alle andere vragen/
Opmerkingen, kunt u zich wenden tot
het redactieadres.*

Redactioneel

De dorpskrant

Het is er dan toch van gekomen. Een aantal jaren is erover gesproken, over gediscussieerd en er zijn plannen gemaakt. Een krantje voor alle bewoners van onze buurt is goed, maar dan zullen buurtbewoners en verenigingen ook hun bijdrage moeten leveren om het een krantje voor iedereen te laten zijn !

Er zijn zo'n dertigtal verenigingen in ons dorp – allemaal met hun eigen manier van informeren van de leden. Elke dorpsbewoner is nieuwsgierig naar het reilen en zeilen van het eigen dorp – om wat meer eenheid in die informatie te krijgen is het idee van een dorpskrant al een aantal jaren geopperd. Het kost hier en daar wat inschuiven, een stapje dichterbij en een stapje verder af, maar uiteindelijk lijkt het dan nu zover te zijn: een eerste proefnummer (0-nummer) van de dorpskrant ligt voor u. Een paar enthousiastelingen uit het dorp zijn aan het werk gegaan. Via de

De eerste Wôlmer

Bert Blaauw

Dit is de voorkant van de eerste uitgave van De Wôlmer. De redactie noemde die het 0-nummer, omdat ze de mensen wilden laten weten op welke manier ze van plan waren de dorps- en schoolkrant nieuw leven in te blazen. Zeg maar een proefnummer. De eerste uitgaven werden nog op gewoon wit drukpapier uitgegeven, nummer 4 verscheen in het inmiddels zo vertrouwde geel. De afdruk was op A4 formaat en pas het septembernummer van 2015 verscheen in een kleiner formaat. De redactie had toen besloten om van drukker te veranderen. Blad nl kon het veel goedkoper verzorgen dan TPS uit Roden. En omdat de voor- en achterkant daarbij ook nog in kleur kon worden afgedrukt, was de keuze snel gemaakt.

De bezorging van de Wôlmers in Roden werd destijds verzorgd door Albert Boelen. Toen hij in 2009 de redactie verliet, werd dat overgenomen door twee dames, die in Roden in de Julianaflat woonden en voordien in Roderwolde en Foxwolde. Te weten Mat Venekamp en Jantje Braams. Die liepen elke dag een flink rondje door Roden en boden zich aan om de Wôlmers dan gelijktijdig bij de abonnees te bezorgen.

Dat hebben ze met verve gedaan tot dat er een nieuwe redactie aantrad. Dat waren Emmie en Sonja Meijer, Marjan Schetsberg, Martin de Vries, Melle Battjes en Bert Blaauw.

Melle was leerkracht aan de Esborg en vond dat een aantal leerlingen in het kader van maatschappelijke vorming best de Wôlmers in Roden en Peize konden rondbrengen.

Dat gebeurde in het begin naar wens. Maar na verloop van tijd kregen we klachten van abonnees in Roden en Peize, dat er geen Wôlmer was bezorgd. Onderzoek leverde geen oorzaak op, totdat er een telefoontje kwam van de conciërge van de Ronerborg, Anne Wekema, (Anne is de zwager van Martin Belga} Die had ontdekt, dat in de papiercontainers bij die school Wôlmers waren gezien. En dat was waarschijnlijk niet de bedoeling. En zo kwam er een einde aan deze manier van bezorging.

Via Vera Buring, ons nieuwe redactielid, kwam dit ter ore van Roelie van Zanten en die bood aan in het vervolg de Wôlmers samen met haar man Jannes rond te brengen in Roden, waar ze wonen aan de Plataanweg.

Dat hebben die twee tot de dag van vandaag met verve gedaan.

Jannes en Roelie zijn geen onbekenden in Roderwolde. Roelie is eer zelfs geboren en beiden hebben zich jaren ingezet voor de korfbalvereniging ODA. Jannes was daarbij ook jarenlang scheidsrechter.

Ze nemen hun taak als bezorger van de Wôlmer zeer serieus. En ik durf met zekerheid te zeggen, dat de Roner abonnees de krant meestal eerder in de bus hebben liggen dan de Rowolmers.

Hulde aan Jannes en Roelie.

Ook niet onvermeld mag blijven, dat de moeder van Erika Nieboer de eerste abonnees van de Wôlmer heeft bezorgd in Peize. Toen zij dat niet meer kon doen heeft Erika dat nog een poosje gedaan. Daarna werd het overgenomen door Emmie en Sonja Meijer. Tegenwoordig wordt dat gedaan door redactielid Hella Balster. En wanneer de Wôlmer uitkomt, als de schoolkinderen vakantie hebben,

nemen alle redactieleden allen een stuk van het hele dorp voor hun rekening.

Na een tijdje stapten Melle Battjjes, Martin de Vries, Marjan Schetsberg en Emmie Meijer uit de redactie. Opvolgers waren Ilse Blaauw, Lydia Glas en Vera Buring. Vanwege veranderende werkzaamheden hebben Lydia en Vera niet zo lang in de redactie gezeten. Gelukkig hebben zich daarna Hella Balster, Hans Noordhof, Petra Koopmans en Nynke Krist-Talsma bereid verklaard om de redactie weer voltallig te maken, zodat deze 200^e Wôlmer gedrukt kon worden. En nu op naar nog veel meer.

200 WOLMERS

Herinneringen aan mijn tijd bij De Wôlmer

Vera Buring

Het is februari 2012. Iets langer dan tijdelijk woonde ik weer bij mijn ouders in Roderwolde. Ik was klaar met mijn studie en had mijn kamer in Groningen opgezegd om te backpacken in Zuidoost-Azië. Om de tijd in Roderwolde te verdrijven, zocht ik een bezigheid. Toen las ik in het laatste nummer dat de redactie wilde vernieuwen en dat ze nieuwe mensen zochten. Sinds mijn studietijd 'deed ik wel wat' met grafische vormgeving. Dus ik stuurde een e-mail en vroeg of ik ze kon komen versterken.

En zo begon mijn tijd bij De Wôlmer.

Ik herinner me de maandelijkse redactievergaderingen waarbij we de plannen, financiën en invulling van het komende nummer doornamen.

Mijn eerste vergadering was op de Achtersteweg bij Marjan Schetsberg. Elke

vergadering was bij iemand anders. Dan weer bij Bert Blaauw en dan weer in Foxwolde bij Sonja Meijer. Mooie avonden waren dat, uiteraard afgesloten met de nieuwtjes uit het dorp bij een borrel. Ik ging Hella Balster en Ilse Blaauw helpen bij de opmaak. Tussen de vergaderingen door mailden we veel over stukjes, advertenties en rubrieken. Ondertussen was ik ook bezig met de nieuwe vormgeving van De Wôlmer, die in september 2012 uitkwam.

Ik herinner me die voorkant nog goed: de tiende jaargang in een nieuwe jas, stond erop. Gemaakt met Adobe InDesign, want daar werkte ik altijd mee. Martin de Vries zette dat vormgevingsprogramma ook op de Wôlmerlaptop. Hella en Ilse kregen het programma snel onder de knie. Om de beurt deden we de opmaak, maar ik vond het geen probleem om wat vaker aan de beurt te zijn. Ik had er veel aardigheid in.

Waar ik best wel trots op ben: zoals nummer 84 er in 2012 uitzag, zo ziet nummer 198 er in 2024 nog steeds uit. Tijdloze vormgeving dus! Of misschien begint het stiekem weer tijd te worden voor iets nieuws?

Ik herinner me nog een aantal bijzondere nummers, zoals de speciale editie over het schoolfeest in mei 2013. En natuurlijk het feestelijke 100ste nummer, precies 10 jaar geleden in maart 2014. Daar hadden we dan al maanden over vergaderd en aan gewerkt. We lieten De Wólmer bij Lex drukken, die ook de advertentiepagina's toevoegde. Sonja zorgde voor de verspreiding en de schoolkinderen bezorgden De Wólmer aan huis in het dorp. Pas dan kon ik mijn noeste arbeid aanschouwen. Lezen hoefde ik natuurlijk niet meer, dat had ik tijdens het opmaken al gedaan.

Ik herinner me ook alle stukjes die ik als redactielid schreef. Ik maakte natuurlijk het voorwoord als ik de opmaak deed. En

ik had mijn maandelijkse column over Cor en Cici. Daarin kon ik de verhalen kwijt die ik verzoon over de ooievaars op het nest aan de Hoofdstraat. Voor mij was de uitdaging om te doen alsof het over mensen ging, zonder te zeggen dat het eigenlijk ooievaars waren. Maar of alle lezers dat echt in de gaten hadden, geen idee. Maar toch probeerde ik het elke keer weer vol te houden.

Ik herinner me ook het najaar van 2014, toen ik voor een nieuwe baan naar Utrecht verhuisde. Ik wilde graag nog betrokken blijven. Om de 2 weken ging ik in het weekend naar Roderwolde. Dan vergaderden we op vrijdagavond, zodat ik erbij kon zijn. Of doordeweeks en dan gingen we videobellen we op de iPad, lang voordat dat door corona zo gewoon werd.

En ik herinner me nog de zomer van 2015. Voor mij was het moment gekomen om afscheid te nemen. Nummer 113 was mijn laatste. Daarna zouden we overstappen naar een andere drukker en moesten we zelf de advertenties beheren. Dat kwam wel in orde, daar zorgde ik nog voor. Lydia Glas kwam bij de redactie en ging ook de opmaak doen. Ik liet ze achter met een uitgebreide handleiding over InDesign en de vormgeving van De Wólmer. En met een gerust hart eindigde na drieënhalf jaar mijn tijd bij de redactie.

Nu zijn er nieuwe herinneringen. Een half jaar na mijn vertrek leerde ik mijn vriend kennen. We kochten een huis in het Overijsselse Hengelo, waar we wonen met onze 2 dochters (van 2 en 4 jaar) en 2 katten. Ik werk als redacteur bij de Rijksoverheid aan brieven, formulieren en websites. Het gaat dan wel niet over ooievaars, maar van stukjes schrijven heb ik toch mooi mijn beroep kunnen maken.

De kraamtied van de Wôlmer

De 'eerste'/ oude redactie van De Wôlmer

Het is het jaar 2000, ouderraad van de OBS Roderwolde: Greet rommelt met de koffiekopjes, Annie komt met gebak binnen, Jettie en Hanneke schuiven met banken en stoelen en Bert werkt in 't kantoortje aan de nieuwste Nieuwsbrief, die weer 'uit' moet. Ook VOOR had weer een mededelingenblaadje, dat ook door de kinderen meegenomen zou kunnen worden. Hans en Albert komen binnen en proberen wat te helpen bij alle voorbereidingen. Het popte ook zomaar op: 'waarom verzamelen we niet al die nieuwsbrieven in ons dorp tot één dorpskrant?'. We spraken er over tijdens de vergadering. De handen kwamen niet echt op elkaar. Als men in het Drents reageert met: 'daor wee'k niet veul van', dan weet je wel hoe laat het is. Of 'de tennis wil vast een eigen kraantie hollen'. Je weet dan, dat je even geduld moet hebben.

In 2002 kwam 't weer op tafel: er was al es wat tussendoor gesproken: dorpsbelangen had er al van gehoord, in de vrouwenvereniging was 't al es ter sprake gekomen en ook 'de tennis' had weet van 't idee. 'Non ja, mor hoe mut dat dan?', was toen de conclusie. Wie moet dat doen, welke verenigingen doen er dan aan mee, hoe zorg je dat alle clubs meedoen en ga zo maar door. Het schoot op, maar het was nog niet echt zo ver.

In 2004 waren er een aantal enthousiaste dorpsbewoners, die geen last hadden van deze voorzichtige voorgeschiedenis en die met een concreet plan kwamen: 'we gaan gewoon beginnen: er moet een dorpskrant komen voor alle dorpelingen, waar alle verenigingen hun nieuws in kwijt kunnen'.

De aparte stencilmachines kunnen stoppen: wij gaan 't gewoon doen. Mensen als Eileen, Geraldien en Rieke duwden door, Albert werd benaderd als vroegere initiatiefnemer, Appie deed graag mee, Martin (bekend van 'kerk en kroeg' zag het zitten) en de school en ook VOOR ondersteunden.

Het motto was: 'we gaan 't gewoon DOEN; dan wordt het later hopelijk GEWOON doen'!

Er werd een zogenaamd 0-nummer in elkaar gezet om het dorp kennis te laten maken met de opzet en om mogelijke adverteerders te trekken. Het moest uiteindelijk ook betaald worden.

'It giet oan', zouden de burens zeggen. In maart 2004 kwam dit nummer uit. Het eerste echte nummer volgde al snel in april 2004 en daarna ging het echt los.

De krant werd in het geel opgezet en kreeg als naam 'de Wôlmer' mee. Over dat kapje op de o is nogal wat te doen geweest, maar het werd wel de echte naam. Als we 't 'de Dörpskraant' hadden genoemd, was er vast gedoe geweest over de twee puntjes op de o.

Er werd duidelijk gemaakt, dat niet alles op waarheid berustte wat er in dat nummer stond. Misschien waren we toen wel de eersten met 'fake-news'. Er waren een aantal 'vaste rubrieken' aangekondigd: schoolnieuws, buurtnieuws, dorpsbelangen, verenigingsnieuws, personalia, een interview, een vereniging van de maand, Dreints diggelgooud, een 'zandbak' met kindernieuws en varia. Later kwamen de

‘moppies van Appie’ er ook nog bij (‘Rowol op zien (s)malst’) en ook het feuilleton in het Drents: ‘Berend en Wubbegien’ en vooral ook de puzzel, de rubriek ‘rondje om de kerk’, dat altijd door Martin werd gevuld en ‘de stand van de wicken, gevuld door de molenaar. Van de rubriek: ‘Rowol op zien (s)malst’, hierbij een paar van de hand van Appie:

Duifje

Een ouder echtpaar nodigde de burens uit te komen eten. Telkens als de oude man z’n vrouw iets vroeg, begon hij met ‘schat’, ‘lieveling’, ‘duifje’, ‘honnepon’, enz. “De burens waren onder de indruk, want het echtpaar was al bijna 60 jaar getrouwd. Toen de vrouwen even naar de keuken waren, zei de buurman tegen de oude man: “Ik vind het toch zo mooi, dat u uw vrouw, na al die jaren dat u getrouwd bent, nog steeds koosnaampjes geeft.” De oude man boog z’n hoofd. “Om eerlijk te zijn, ik kan al 10 jaar niet meer op haar naam komen.

Kernenergie

Peterus, een klein keuterboertje uit Foxwolde en één van de tekstschrijvers van de plaatselijke toneelclub, is met de trein onderweg naar Amsterdam. Op het station in Haren komt een zeer sjiek geklede man tegenover hem zitten. Op een gegeven moment wendt de man zich tot Peterus en zegt op bekakte toon: “Laten we een beetje praten, ik heb gehoord dat de reis dan sneller voorbij is.” Peterus, die net een boek had geopend, doet het langzaam weer dicht en vraagt aan de man: “Waar wilt u het over hebben?”. “Oh, ik weet het niet,” zegt de man, “wat dacht je van.... kernenergie?”. “Oke”, zegt Peterus, “dat lijkt me een interessant onderwerp. Maar laat me u dan eerst een vraag stellen. Een paard, een koe en een geit eten allemaal gras. Maar toch hebben ze verschillende

uitwerpselen. Een paard grote drollen, een koe heeft van die platte vlaaien en een geit van die dropachtige drolletjes. Hebt u enig idee waarom dat zo is?” De man uit Haren denkt erover na en zegt: “Hmmm, ik heb geen idee.” “Wel,” antwoord Peterus, “u wil met mij over kernenergie praten, terwijl u niet eens verstand hebt van mest?”

Zo maakten we in dat 0-nummer als redactie (Geraldien, Eileen, Rieke, Appie en Albert) gewag van:

- een fikse stroomstoring aan ’t Haarveen (bleek later in ’t echt nogal es voor te komen)
- een zwembad op de plek van de ijsbaan
- stoplichten voor de toenmalige school
- brand aan de Achtersteweg
- vondst van gouden munten bij het haventje
- ‘kom in de kas’ bij Piet B.
- kampioenschap voor ODA
- zilveren bruiloft van Margje en Henk
- nieuwe baan voor Gerrit en feest bij Marten

Ook plaatsten we in dit nummer een prachtig gedicht van Peter van der Velde, die in hetzelfde jaar overleed, aangevuld met een mooi ‘in memoriam’ van de hand van Bert Blaauw.

Het is inmiddels 2005; de redactie is uitgebreid met de persoon van Freddy, die met name de zorg voor de vormgeving van de krant op zich nam. De eerste ‘bladbaktroufee’ is inmiddels uitgereikt en de krant ‘loopt’.

Op een vaste maandagavond in maart kwam de redactie weer bijeen, om te zorgen voor de krant van deze maand. Bij binnenkomst tref ik Freddy zuchtend aan boven z’n oude laptop: ‘ik krijg die nieuwe advertentie niet in de mal...; hij

springt steeds weer terug'. Eileen komt druk binnen, net terug van een wandeling met de hond; ze begint koffie te zetten. Appie schuift aan en heeft meteen de puzzel voor zich liggen en een lijstje met moppen. Geraldien komt wat later: ze is nog bij een nieuwe adverteerder op bezoek en had ook gezorgd voor een nieuwe afspraak met een te interviewen dorpsbewoner. Albert en Eileen besluiten daar morgenavond op bezoek te gaan. Na wat gerommel en geschuif zitten we aan de koffie en proberen op een rijtje te krijgen, wat we hebben qua inhoud van de krant. Appie en Geraldien lossen de puzzel op en vinden nog een klein foutje. Freddy krijgt die ene advertentie er toch in, maar geeft aan, dat er eigenlijk geen ruimte meer is voor 'rondje om de kerk' (Martin wordt gebeld en zal morgenvroeg z'n stukje afleveren: beetje korter, dan de vorige keer). De oplossingen van de puzzel in 't vorige nummer worden gecheckt en er wordt geloot, wie de gelukkige van de maand is. Geraldien krijgt als opdracht om de prijs (een taart) te brengen naar de winnaar. Gezien de krappe financiële situatie zal het dit keer een halve taart worden. Veel besmuikt gelach 'wie komt er nou met een halve taart bij mensen aanzetten?', maar we besluiten het toch zo te doen. Eileen belt met Lex (van tps) om te zorgen, dat de krant op tijd klaar is, zodat de kinderen van de school ze mee kunnen krijgen. Albert zorgt voor de abonnees in Roden. Dan buigen we ons over de moppen van Appie. Bij een paar fronsen de wenkbrauwen. Er wordt besloten, om ze nog even voor te leggen aan het geweten van het dorp: Martin zal er morgen naar kijken. Er zijn weer veel kindertekeningen voorhanden voor het schoolnieuws. Bij de personalia twifelen we aan de leeftijd van een bepaalde dorpsbewoner: Eileen gaat er morgen op de koffie en zal langs

haar neus weg es informeren. Zou toch jammer zijn, als we mis zitten. Freddy en Albert halen nog wat taalfoutjes uit een paar bijdragen en we buigen ons over een ingezonden brief zonder afzender. De inhoud is nogal fors en we wegen af, wat we doen. Uiteindelijk besluiten we niet te publiceren, al kennen we onderhand de afzender (te zien aan het handschrift....); vrijdagavond in het Rode Hert maar es even een gesprekje aanknopen. Een begin met het 'redaktiestatuut' ontstaat zomaar. We komen nog een halve pagina tekort aan 't eind van de avond. Albert zal er rekening mee houden met z'n 'redactioneel en er ligt nog een mooie cartoon van een dorpsgenoot: een lezer in z'n leunstoel met een krant in de hand en als tekst: 'hè, hè, eindelijk een krant met inhoud!!.

We drinken nog wat en keren tevreden huiswaarts: het is weer gelukt! De krant kan 'er uit'!

Geweldig, dat er nu onderhand al 200 exemplaren van de Wólmer zijn verschenen: waar een klein dorp groot in kan zijn en kan blijven. Hartelijke felicitaties aan de redactie en alle mensen, die elke keer weer meewerkten aan de krant, die ons bindt.

De (eerste) oude redactie van de Wólmer: Appie; Geraldien; Eileen; Rieke; Freddy en Albert

Een dorpskrant anno 1952

Jan van der Heide

Tegenwoordig wordt onze “Wôlmer” digitaal thuisbezorgd, maar tot voor kort namen onze buurtkinderen van de Basisschool dat nog voor hun rekening. Ik vermoed dat die buurtkinderen nooit hebben geweten dat ze al in een veel langere traditie stonden.

In mijn eigen Lagere School tijd liep een kind namelijk vanaf de vijfde klas ook al de kans om gebombardeerd te worden tot bezorger van het Kerkblad, vlak na de oorlog het enige lokale gedrukte medium waarin soms wat dorpsnieuws was opgenomen. Dit lot trof mij zo rond 1952/'53, en kreeg ik als taak om het Kerkblad bij zo'n 15 à 20 adressen rond te brengen vanaf het eerste huis na het plaatsnaambord Roderwolde richting Roden tot aan het Foxwôlmer Tolhek. Normaal gesproken stonden daar slechts een paar zaterdagse uurtjes voor en slecht weer was daarbij geen excuus. De klus begon 's ochtends bij de pastorie, waar “Doemnie's Mevrouw” het pak bladen plus de collectebus (met hangslot) uitreikte want ja, elk Kerkblad diende contant betaald te worden. En dan op pad...

Het gekke is, ik vond deze klus nooit een probleem en tenzij het pokkenweer was kon ik er zelfs naar uitkijken! In die tijd was Roderwolde namelijk nog behoorlijk geïsoleerd van de buitenwereld en voor een Rowôlmer schooljongen hield de wereld buiten het dorp zo ongeveer op. Door het rondbrengen van het Kerkblad gingen de eerste buitenraampjes bij mij open. De pret begon al bij het eerste huis, bij Oom Jan en Tante Tine, want die lazen “De Spiegel”. Die lag dan al voor mij klaar,

kopje koffie erbij ('t was ja teeg'n kovvied). “De Spiegel” was destijds een geïllustreerd blad met een Christelijke signatuur, maar wát vond ik die foto's en verhalen uit de grote wereld spannend! Zo was de route gemarkeerd door enkele vaste pleisterplaatsen, soms met de “Panorama” of met een ander blad, vaak met een bakje overgebleven doorgekookte koffie erbij (bij “Sinoa's” zelfs met vers getapte geitenmelk erin), en altijd met wat prietpraat (“het joen Pap de eerappels d'r al oet?”). Het zal jullie niet verbazen dat Doemnie's Mevrouw er gaandeweg van uit ging dat de door Foxwolde gevulde collectebus pas in de loop van de zaterdagmiddag weer werd ingeleverd.

Het was wél van belang om klompen aan te doen: dat was min of meer een voorwaarde voor deze klus. Vrijwel ieder huis had namelijk een waakhond die er op was afgericht om het een bezoeker niet gemakkelijk te maken. Het was zelfs een plus als zo'n beest het op je kuiten had voorzien, en een paar stevige klompen waren dus onmisbaar.

Ondanks dit gevaar voor lijfsbehoud kijk ik nog steeds met plezier op de klus terug: het was niet de inhoud van het Kerkblad maar de bezorging ervan die mijn jongenswereld heeft verruimd....

Tussen kerk en kroeg

Martin de Heer

Toen ik mij na mijn pensionering in Amsterdam vestigde zocht ik onwillekeurig een soort voortzetting van deze negen jaren dorpsleven. Die vond ik. Vlakbij het Museumplein, in de diensten van de Oud-Katholieke Kerk en aan de toeg van Cafe Chris, de oudste bruine kroeg van de Jordaan (1624), onder de klokkeslag van de Westerkerk. Op deze twee plekken ben ik dus (alweer) helemaal thuis gekomen!

Voor een column in Het Parool ben ik nog niet gevraagd. Maar voor jullie, Wolmerlezers, zie hier twee glimpjes van mijn mijn nieuwgevonden dorpsleven. Op naar nummer 201 !

Een hartelijke groet van Martin de Heer

Negen jaren (2000 - 2009) mocht ik in Roderwolde werken en wonen, als dorpsdominee. Wonen deed ik in de pastorie, werken in de kerk en daar omheen. Vooral daar omheen. Wonen & werken vielen trouwens bijna samen. Het was volop leven in dit dorp!

Over dit leven mocht ik in Kerknieuws en in de De Wolmer regelmatig iets vertellen. In het kerkblad met beschouwende artikel-tjes, in de (openbare) school-dorpskrant in de vorm van columns die ik Rondje om de Kerk noemde. Die titel gaf mijn leven precies weer, want dat bewoog zich tussen geloof en samenleving, ofwel: tussen preekstoel en barkruk. Die stukjes te schrijven gaf mij veel plezier. Dankjewel, redactie en lezers!

Een paar losse herinneringen....

Marjan Schetsberg

Op verzoek van de redactie ben ik even aan het nadenken geweest over mijn herinneringen aan de Wólmer, en achter de laptop gekropen...

Mijn eerste Wólmer was die van januari 2010. Samen met Martin de Vries stelden wij de eerste samen en dat kostte best wat tijd want wij beiden hadden nog nooit een krant in elkaar gezet.

Het toen gebruikte computerprogramma was Word. Tussen de teksten plaatsten wij foto's. Na heel wat gepuzzel hadden wij een mooi resultaat zo vonden wij.

Tot onze ellende was het definitieve resultaat een chaotische Wólmer: foto's op verkeerde plekken en vooral stukken tekst die waren weggefallen en/of doorgeschoven naar foute kolommen. Dat was foute boel.

In de daaropvolgende Wólmer hebben we een aantal verhalen herhaald en NOOIT meer een Wólmer in Word gemaald, ALTIJD in PDF-formaat en het werd ook wel duidelijk dat Word absoluut niet het juiste programma is voor samenstellen van een krant.

Ten tijde van de herinrichting van de ➤ Onlanden vond iemand een hele berg piepschuim op de plek waar nu het gras wordt opgeslagen. De redactie is op een prachtige zondagmorgen - koud maar zonnig - naar de berg piepschuim gefietst, heeft er een hok van gebouwd en gezellig koffie gedronken (daar is een foto van gemaakt en geplaatst).

En dan kun je ook geweldige verhalen bedenken en die in een Wólmer plaatsen.

Ik weet niet meer welk jaar dat was maar het moet voor september 2012 zijn geweest, misschien weet u nog wanneer het was?

Sietse en ik zijn nog naar het Peizerdiep gefietst om een foto te maken van Siem die - volgens mij - januari 2012 de dijk van het Peizerdiep doorstak vanwege de overvloedige regenval. De waterberging werd ingezet net nadat die klaar was. Hij stond op de voorpagina.

Een Wólmer, in de maand april heeft Bert Blaauw voor nop op het sportveld gezeten. Wij hadden als redactie een bijzonder lumineuze grap bedacht, vonden we zelf. Maar niemand trapte er in...

Ik ben wel een keer gebeld door een buurvrouw die nogal verontwaardigd was dat er zomaar een windmolen zou komen vlakbij haar woning - die aprilgrap was dus wat dat betreft wel geslaagd, Alleen was ik toen al lang geen redactielid meer.

Een jubileum!

Al jaren zorgen de leerlingen van OBS Het Palet voor een bijdrage aan de Wôlmer. Dit is best uniek als je bedenkt dat schoolkranten in de rest van het land aan het uitsterven zijn... Online nieuwsbrieven en informatieve apps winnen het al snel van papier.

Wij vinden het nog altijd ontzettend leuk om de dorpsbewoners, via het schoolnieuws en de ingezonden stukken van onze leerlingen, een kijkje in de keuken van onze school te geven.

Onze felicitaties gaan uit aan de redactie van de Wôlmer: wat is het mooi dat jullie zo bevolgen zijn en dat de Wôlmer nog altijd zo goed gelezen wordt.

Complimenten!
...Op naar de volgende 100!

Team en leerlingen
OBS Het Palet

Onderbouw

In groep 1/2/3 denken de kinderen dat ze in de toekomst een robot worden. Ze hebben geknutseld hoe zij denken dat eruit ziet.

Midden- en bovenbouw

Het jubileum van de Wólmer is ook ons niet ontgaan; gefeliciteerd met deze 200^e editie! Om dit te vieren, hebben de kinderen van de midden- en bovenbouw samen gewerkt over “De school van de toekomst”. De kinderen zijn verdeeld in groepjes en hebben toen een verhaal geschreven over hoe een school(dag) er in de toekomst uit zou kunnen zien. Passend bij het verhaal, hebben ze een knutselwerk of tekening gemaakt. Er zijn interessante ideeën ontstaan en er is gezellig samen gewerkt. De resultaten zijn hieronder te lezen en te bewonderen.

Lucas op school

(dit verhaal speelt zich af in 34567864)

Lucas stapte richting het teleporteer hokje. Hij stapte er in en typte school OBS De Kristal in, in het zoekbalkje. Met 3 seconden was hij aangekomen op het schoolplein. Het schoolgebouw bevatte heel veel zonnepanelen. Lucas stapte door de automatisch openende deuren. Hij liep door de gang van school en zag zijn beste vriend Milan staan bij de deur van het klaslokaal. Hij groette Milan en ze gingen samen naar hun plekken en ze gingen zitten. De juf zei: 'Pak allemaal jullie reken hologrammen erbij!' Lucas en Milan pakten hun hologrammen erbij en begonnen aan de rekenles. Na ongeveer een half uurtje rekenen, pakten ze hun spelling hologrammen. De juf gaf instructie via de hologram en zo kon iedereen op hun eigen hologram meedoen met de les. Het duurde niet lang voordat ze zelf aan de gang mochten gaan. Milan had het eerder af dan hij zelf. Lucas had het 5 minuutjes later ook al af. Lucas hoorde de bel gaan. Dat betekende dat het al pauze was! Hij

sprintte naar buiten met Milan achter hem aan. Op het schoolplein stond een groot klimrek en schommels, het was heel speciaal, omdat het nog uit 2024 kwam maar we hebben ook een heel groot grasveld om op te voetballen.

Er kwam een juf op het schoolplein oplopen. Ze schreeuwde: 'IEDEREEN VAN KLAS 382354695 KAN NAAR HUIS TOE GAAN!!' Iedereen keek haar verbaasd aan. 'Hoezo?' Hoorde Lucas iemand vragen. De juf zei: 'De lift naar jullie klas is stuk, dus jullie kunnen niet meer in het klaslokaal komen.' Lucas en Milan liepen achter alle klasgenootjes aan en pakten hun spullen en stapten in het teleporteer hokje.

DIT IS HET EINDE DOEG DOEG 📖

gemaakt door Liene, Jesse, Quinten en Siem

Toekomst school

Indy en Eros gingen naar school, met de vliegende bus van hun huis. Ze kwamen door de poort en er zaten diamanten op. Hun juf wachtte ze op. Ze vlogen naar de klas met hun vliegende stoelen.

In de klas zaten de kinderen te kletsen. 'Kinderen allemaal naar je plek!' De juf ging voor de klas staan. De juf zei: 'Er is een nieuw kind in de klas.' Er kwam een bleek kind voor de klas staan. 'En... hoe heet jij?' Heel zachtjes hoorde Indy en Eros 'Dousy...' 'Wat een mooie naam...' Het was heel stil in de klas. Eindelijk zei de juf: 'Goed. Kinderen! We gaan rekenen! Pak jullie Ypgrooms!'

Ypgrooms waren twee ipads met toetsenborden eraan vast. De juf had de naam Enja. 'klop, klop, klop! Meester Job klopte op de deur. 'Het is tijd.' Alle kinderen vroegen zich af wat meester Job bedoelde. 'Kom mee kinderen!' Even later stonden

de kinderen voor een ruimte die ze nog nooit hadden gezien, een zwembad! En daar gingen ze eten. ze riepen hun vliegende stoelen en rugtassen, en aten hun McDonald's eten.

'Hey! Dit was niet wat ik bedoelde!' 'Wat dan?' zei de klas. 'Dat vertel ik niet!'

EINDE

Door Stijn, Sanne, Fleur, Naomi en Jasper

In de toekomst naar school

Ik word wakker en maak me klaar voor school. Ik loop naar school toe waar de deuren automatisch open gaan. Ik kom in de klas en de leraar is een robot. We gaan rekenen en dat doen we door op een knop op onze tafel te drukken die dan een rekenboek wordt. Het is eigenlijk gewoon een computer dus je hoeft eigenlijk alleen maar je antwoord op het touchscreen te drukken. Ik ben klaar met rekenen en we gaan spelling doen, die eigenlijk op dezelfde manier werkt. Daarna hebben

we pauze en na de pauze gaan we schrijven. Dat doen we nog wel in een werkboek, want je moet altijd kunnen schrijven. Na het schrijven hebben we gym en daarna hebben we weer pauze. Na de pauze hebben we een project en moeten we een verhaal schrijven hoe de toekomst er volgens ons uit ziet. Dan is de dag voorbij en gaan we naar huis.

Geschreven door Daan, Dokie, Valerie, Luca.

Bijzondere school.

Er was eens een school. En die school was heel bijzonder. Omdat hij allemaal magische dingen had. Alleen, er was een meisje. Dat meisje vroeg zich van alles af en vroeg aan de directeur: Hoe is alles eigenlijk gemaakt in deze school?

Nou daarvoor moet je een geheime deur in. Toen zei het meisje: 'oké'. Maar de directeur zei: 'Je moet hem wel zoeken'. 'Zelf?', 'Ja helemaal zelf, want niemand heeft de deur nog gevonden'. Het meisje ging op zoek naar de deur, ze vond allemaal deuren die ze nog niet kende. Ze was heel benieuwd. Ze trok alle deuren open. Dus ze deed alles open, maar ze vond nog geen geheime deur. Maar toen... Het was echt een heel rare kamer, er stonden allemaal machines en ze wist niet wat ze zag. Ze zei: 'yes, eindelijk heb ik de deur gevonden'. Ze klikte op een paar knopjes en toen wist ze het. Ze liep weer terug en toen zei iedereen: 'Ja ze is het, ze is het. Ze heeft alles gevonden, alles wat deze school zo speciaal maakt'. 'Waarom was je niet eerder hierheen gegaan?' 'Nou, omdat ik hier net op deze school zit misschien'. 'Oké, vooruit, maar je bent nu wel onze beste leerling'. 'Hoe kan ik je bedanken?' 'Ach hoeft niet'. Toen vroeg een ander meisje zich af, die echt net nieuw was, wat is er

eigenlijk allemaal op deze school zo bijzonder? Iedereen krijgt een chip in hun hoofd, als ze aan het werk zijn. Als je op de wc zit en je bent klaar, dan hoef je niet op een knopje te klikken, hij voelt wanneer je erop zit en klaar bent. Er zijn geen juffen of meesters, nee alles gaat met robots. Het speciale van deze school is, is dat een lokaal niet bestaat. En het fijnste is, dat er groen op het dak zit. Ze hebben het met een groot feest gevierd.

Het verhaal is bedacht door Jasmijn .

Hoofdstuk 2

De toekomstige school

Ik haal de teleport machine zodat we naar school gaan. Mijn zus zei: 'Oké en nu gaan jullie naar school!' Mijn zus zei: 'En hebben jullie je eten mee? Want anders krijgen jullie honger.' 'Ok', zeg ik. Ik ging met de teleport machine naar school, we hadden een cito. Een rekenen cito, spelling cito en begrijpend lezen cito. En ik liep terug naar huis.

Gijs, Eline, Hanna, Jort, Annemijn

Toekomst school

Er was eens een school met hele leuke kinderen, maar ook wat minder leuke kinderen. Het was een iets andere school-dag dan anders, want er kwam een nieuw meisje op school, genaamd Kyara. Kyara was 11 jaar. Iedereen vond haar gelijk aardig. Het was pauze, toen werd ze gebeld door haar beste vriendin van haar vorige school. Die vriendin had slecht nieuws, maar ook heel goed nieuws. Het slechte nieuws was, ze moest ook van school af. Het goede nieuws was, ze werd ingeloot om naar dezelfde school als van Kyara te gaan. En ze mocht morgen al beginnen. Kyara was super blij (Het is nu 2 uur later). Kyara was thuis en had het grote nieuws aan haar ouders vertelt. Haar ouders waren super blij voor haar. (Het was weer ochtend). Kyara ging heel blij naar school. Toen ze op school zat, ging ze bij haar tafel zitten en ze ging wachten en wachten tot haar beste vriendin kwam. (Het was 5 minuten later). Haar vriendin kwam aan. Kyara was super blij dat haar

beste vriendin er was. (Haar beste vriendin heet Wendy). Toen gingen ze naar het lokaal waar de geschiedenisles plaatsvond. Ze gingen rustig zitten, natuurlijk wel naast elkaar, want anders werd de geschiedenisles nog saaier dan saai. Ze waren de les aan het maken. Wendy tikte Kyara aan. Kyara vroeg wat er was. Wendy staarde naar buiten en vroeg 'is het normaal in deze school dat het chips regent?'. 'WAT?' 'NEE!' schreeuwde Kyara. Nou dat doet het nu wel zei Wendy. Ze rende naar buiten en de docent schreeuwde 'KOM TERUG EN WEL NU!'. Maar Kyara en Wendy luisterden niet. Uiteindelijk waren ze buiten en ze deden hun mond open. Kyara schreeuwde: 'IS DIT KAASCHIPS? DAAR BEN IK ALLERGISCH VOOR!' 'WAT?' schreeuwde Wendy. Het was zo'n ernstige allergie dat ze er door in het ziekenhuis belandde. De volgende dag ging Wendy weer naar school. Het regende andere chips, ze deed haar mond weer open. Ze schreeuwde: "IS DIT NATUREL CHIPS? DAAR BEN IK ALLERGISCH VOOR, NET ZO ERG ALS KYARA HAAR KAASCHIPS ALLERGIE"! (Ze belandde ook in het

ziekenhuis). (Het was een week later). Ze kwamen erachter dat ze nooit meer uit het ziekenhuis konden, maar dat vonden ze geen probleem, want ze kregen chips te eten waar ze niet allergisch voor waren.

EINDE

Dit is het verhaal van Daniek, Rifka en Dewi

School vol aliens!

Ik lag lekker in mijn bed, toen ik opeens het vreselijke geluid van mijn wekker hoorde. Ik durfde haast niet op de snooze knop te drukken, dus stapte ik vermoeid uit mijn nieuwste editie, vliegende, elektrische verwarmde bed. Het eerste wat ik altijd doe nadat ik wakker word, is me aankleden. Dus slofte ik naar mijn “Philips newest changing mirror” die ik voor mijn 12de verjaardag had gekregen. Toen ik me had aangekleed, liep ik naar beneden. Het was vandaag de eerste dag na de zomervakantie van 8 weken.

Als gewoonlijk at ik mijn gezonde smoot-hie met suikerspin-smaak tabletten. Mijn lievelings. Iets dat ik ook had gekregen voor mijn verjaardag, was de nieuwste “flying board”. Iedereen had hem, dus ik moest hem wel vragen. Ik wist dat we vandaag gingen leren over 2020. Dat is al 103 jaar geleden. Het is nu namelijk 2123!

Ik vloog op mijn flying board naar de school, waar Finn en Yara op me aan het wachten waren. We deden altijd alsof we elkaar pas na jaren gezien hadden terwijl ik ze gister nog had gezien! We liepen met z’n drieën naar geschiedenis, waar we gingen leren over vroeger. Ik heb verhalen gehoord over grote bossen en zelfs regenwouden. Soms klinkt het zo mooi dat ik wou dat ik toen leefde. We liepen door

de gang met kleurrijk en vrolijk behangen schoolgangen. Na een minuut of twee kwamen we aan bij onze klas. Ik staarde uit het raam toen ik opeens een harde knal hoorde met duizend gillende leerlingen als gevolg. De hele klas was even stil, maar niet lang. De leerkracht schreeuwde dat we allemaal onder onze tafel moesten gaan zitten en stil zijn totdat ze weten wat er aan de hand is. Ik keek naar links en zag Yara. Ze was ook in paniek net als ik en zo ongeveer de hele klas. Ik bleef naar Yara staren om afgeleid te blijven. Na 23 minuten stilte hoorde ik sirenes buiten, ik was opgelucht. Mensen met donkergroene pakken kwamen binnen. Iedereen kwam onder zijn tafel weg, en de bepakte mensen vertelden dat het weer eens aliens waren van Jupiter.

Ik was blij dat het voorbij was en iedereen mocht zijn ouders bellen na wat er gebeurd was. Niemand was gewond geraakt gelukkig. We mochten ook meteen naar huis vanwege schade aan de school, wat best chill was. En toen ik thuis was, viel ik een hele diepe slaap.

gemaakt door: Julia, Lottje, Zoë en Mare

Een schooldag van een kind in de toekomst

Ik werd wakker en maakte me klaar voor school. Ik ging met mijn vrienden op de space flyers naar school, we parkeerden ze. We gingen naar binnen. Toen we op onze plek zaten, kwam juf binnen. 'Oké, klas zei ze, we gaan rekenen, pak allemaal je hologram-tablet en maak som één tot en met twintig, als je klaar bent begin je met spelling'. Ik begin aan mijn werk en als rekenen af is begin ik met spelling, we hebben vandaag de regel molen en mollen. Toen ging de bel iedereen rende naar de gang en pakte zijn of haar tas. Na het eten gingen we naar het zwevende plein toen gingen we air ballen. Daarna gingen we gymmen. Na gym gingen we hologram-kleuren. Ik ging een hologram tekenen van mijn vrienden en mij. Toen was het twaalf uur. Iedereen rende weer naar de gang, pakte zijn of haar tas; we gingen naar buiten naar het zweefplein en we gingen air borden (dat is op een soort van vliegen op een bord). We gingen weer naar binnen, deden onze jas uit want het was tijd voor creatief. Een half uurtje later trokken we onze jassen aan pakte we onze tassen en gingen we naar huis.

Dit verhaal is geschreven door Matthijs ,
Ewout, Mette en Robin

2 februari 2124

Hoi ik ben Cloe he ik ga je mee nemen naar mijn school. Ik zit op het obs het Xalet. Mijn leraar is meneer Robodie. Hij is een robot. Ik begin met teleporteren naar mijn locker, daar ga ik mijn robot mister mini ophalen. Hij is mijn agenda, mijn pen en mijn geheugen. Dat vind ik heel fijn. Ik begin met rekenen dat vind ik niet zo leuk vak. Gelukkig heb ik mister mini. Die gebruik ik ook als spiekbriefje: hij is namelijk aangesloten aan google en calculator. De volgende les is spelling ik ben ik er niet goed in, maar ik vind het wel leuk. Vandaag hebben we de regel liniaal. De spellingles was leuk. Nu hebben we pauze dan ga ik flyboarden met mijn beste vriend Tocktas. Flyboarden is een skateboarden maar dan in de lucht. Ondertussen eet ik een meelwormburger, heel lekker. Oh, ik hoor de bel. Het is half 11 ik moet nu naar het techlab. Ik vind dat heel leuk, vandaag ga ik mister mini upgraden. Ik ben

bij de les inmiddels, nu gaat het echte werk beginnen: ik ga mister mini aansluiten aan spotify music. Na anderhalf uur bezig zijn is het 12 uur en is de volgende pauze. We gingen buiten eten. Eerst via de anti zwaartekracht buis naar de ondergrondse kantine en ik vraag aan Edward Schephand of ik elektro patatjes met ultra energy drink. De bel gaat nu hebben we gym. We gaan luchtballen, want we hebben daar binnenkort een luchtbal toernooi. Onze grootste vijand OBS het Walghof en onze dikke matties zijn OBS de Smint. Maar de schooldag is voorbij en ik heb nog huiswerk te maken dus doe.

van Rosa, Jurre, Lizabeth en Gijs.

De schooldag van de toekomst

Ik sta op uit mijn bed, ga naar de wc en loop naar de keuken om mijn eten te pakken. Als ik klaar ben met eten pak ik mijn tas in, doe ik mijn jas en mijn schoenen aan en ga ik naar mijn vliegend skateboard, en dan vlieg ik naar school. Op school gaan we rekenen, alles wat we denken schrijft mijn potlood op in mijn schrift. Dan hebben we spelling dat gaat hetzelfde als rekenen. Dan hebben we pauze, gaan we eten en drinken, spelen we buiten en drukken we op de teleporteer knop, en dan zitten we weer in de klas. Dan gaan we schrijven, dat gaat ook hetzelfde als rekenen en spelling. En dan gaan we een film kijken in de bioscoop met popcorn, als we een mais korreltje in de popcorn-machine doen komen er 200 popcorns uit. Dan hebben we pauze maar we hebben net popcorn gegeten, dus hoeven we geen brood meer te eten. Gaan we weer buiten spelen, drukken we weer op de teleporteer knop en zitten we weer op onze plek. Dan hebben we creatief, en is de dag alweer om. Ga ik naar huis op mijn vliegend skateboard. En als ik thuis ben dan doe ik eerst

mijn vliegend skateboard aan de lader, en dan ga ik naar binnen om mijn tas uit te pakken. Als ik dat heb gedaan ga ik naar de wc, drink ik mijn drinken op, pak ik mijn telefoon en ga ik naar mijn kamer.

(5 uur later)

Ik loop naar beneden omdat mama mij riep want het eten is klaar. We eten aardbeien patatjes. Mmmmmm lekker.... Als we het eten op hebben, krijg ik een toetje. Het toetje is een: Wacht, ik ben vergeten hoe het heet..... Ik weet het weer, het is een: Frutti putti. Als het toetje op is gaan we (papa, mama en ik) tv kijken. We kijken: The jungle got talents. Oh oh het is al half twaalf, ik moest om half tien naar bed. En ik heb morgen een TOETS!!!! Papa en mama ik moet naar bed" roep ik, heel snel geef ik papa en mama een knuffel, ga ik naar de wc, en ren ik naar mijn bed. Snel stap ik in mijn hele grote kast, druk ik op een knop en dan zeg ik: Mijn donut pyjama. Als ik uit mijn hele grote kast stap, heb ik mijn donut pyjama aan, stap ik in bed, en dan val ik in slaap...

gemaakt door: Silke, Lisa, Wies en Ilvi.

Bo en Boe en de Feestwôlmer

Ellis Vertellis

Bo en Boe hebben goede herinneringen aan de Wôlmer. De twee uilen vlogen lang geleden, op een winderige dag, bij toeval het dorp Roderwolde binnen. Ze vonden een plekje in een boom en van daaruit sloegen ze het reilen en zeilen in deze kleine grote wereld gade. Wat zij nooit gemerkt hebben is dat hun gesprekken gehoord en opgetekend werden door Ellis Vertellis en geplaatst werden in de dorpskrant. Hoewel de overdenkingen en gesprekken van de twee uilen niet altijd voor kinderoren bestemd waren, werden ze door de verteller omgezet in verhalen die voor de ouders en de kinderen van Roderwolde tijdens het voorlezen herkenbaar zouden zijn.

Eerlijk gezegd hadden Bo en Boe lange tijd niks van zich laten horen, tot één van de bezorgertjes van de dorpskrant, de Wôlmer verloor. Bo zag dit gebeuren, ze was de meest nieuwsgierige uil die in de wijde omgeving rondvloog en ze nam de verloren krant dan ook blij mee hun nest in. Boe die niet van rommel, verzamelen én van nieuwsgierigheid hield, keek verstoord toen Bo met de krant kwam aan-gevlogen. Eigenlijk was hij ook een beetje bezorgd en moest hij niet denken aan alles wat er verkeerd had kunnen gaan toen Bo rondvloog met die zware 200e editie van de krant in haar snavel geklemd.

Bo had gehoord dat zij beiden ook met een verhaal in de krant voorkwamen en ze kon niet wachten tot Boe dit ging voorlezen. Zelf kon ze nog niet lezen en daar schaamde ze zich een beetje voor. En daarbij was het ook onhandig, want nu moest ze maar wachten tot Boe eindelijk wilde

vertellen! Maar Boe knikte en gromde wat en dat betekende dat hij tevreden was. En toen hij het verhaal aan Bo aan het voorlezen was glimlachte zij van uilenoor tot uilenoor.

‘Na vele jaren’ stond er geschreven in de Wôlmer, hebben de bekende uilen Bo en Boe weer eens iets van zich laten horen. Precies op de gezellige middag waarop gevierd werd dat de 200^e Wôlmer uitgekomen was, zag een jongen uit de hoogste groep van het Palet, een uil laag overvliegen. De vogel vloog laag omdat deze een zware last met zich meedroeg! In de snavel van de vogel was, duidelijk zichtbaar, een dikke gele dorpskrant geklemd. En zo ging het verhaal nog een tijdje door, over de kleine vogel met zoveel kracht. En hoeveel moeite het diertje had om op het nest te komen, waar ze opgewacht werd door een wat brommerige grotere uil!

Bo voelde zich zeer trots toen ze hoorde wat er in de krant over haar geschreven stond. maar door haar trots blonk ook een traantje van ontroering voor de laatste zin die Boe haar voorlas...

De jongen die haar gezien had was naar huis gerend en riep van verre tegen zijn zusjes die voor het huis speelden: ‘weten jullie nog van Bo en Boe waar mamma altijd over voorlas? Nou die Bo en Boe hebben een nieuw verhaal in de Wôlmer en ik heb ze zelf gezien, eentje had de Wôlmer in zijn snavel, die is zó sterk!’

Zijn zusjes wisten niks meer van Bo en Boe, maar de jongen maakte in gedachten al plannen om de volgende 200 dorpskranten voortaan door de twee uilen te laten bezorgen! Dat zou nog eens bijzonder zijn.

Keuzes

Nynke Krist-Talsma

Het leven staat vol van keuzes. Cliché maar waar. Grote keuzes zoals ga ik van baan wisselen. Kleine keuzes wat schaft de pot vandaag. Veel keuzes maken we expliciet en in het moment. Sommige gaan anders.

Neem mijn schrijven in de Wôlmer. Voor mijn gevoel ‘overkwam’ het mij een paar jaar geleden. Zat ik daar ineens maand op maand een stukje te schrijven. Ik had er wel lol in. Het kostte weinig moeite. Ik had de indruk dat de inhoud wel paste in de buurt en anderen er wel aardigheid aan hadden. Een jaar aan ervaringen als nieuwbakken ouder op ons plattelands’ schoolplein. Een jaar verwondering over het verdere plattelands leven van ons en de kinderen. De inhoud volgde mijn ontdekkingstocht.

Het droogde op. De onderwerpen kwamen niet meer vanzelf boven drijven. Mijn bewust naïeve bril ten aanzien van hoe anderen de stukjes ervaren ging wat af. Ik ben drukker met mezelf geworden.

Het afgelopen jaar heb ik regelmatig gedacht ‘zal ik weer eens’. Ik vond het niet zo netjes van mezelf. Zomaar wegblijven. Geen expliciete keuze maken. Niet mijn sterkste kant, als ras-twijfelaar. Maar het is niet alsof ik het niet kan.

De context bepaalt bij twijfel. De Wôlmer is aan zijn 200e nummer toe. Dat gaf de welbekende schop. Twee vriendelijke – en nieuwsgierige – buurmannen. Ik houd daarvan. Je mijmeringen die er al langer zijn, moeten uitspreken door goede vragen. Het maakt de dingen U snapt het.

Deze week waren er – pogingen tot – boomhutten én iglo’s in de tuin. Manlief laat thuis en ik schrik om 19.30 op: arme, arme beesten. Ik probeer de oudste te stimuleren op ontdekkingstocht het Kleibosch in te gaan, lijkt me goed voor hem, struinen. Ik zag foto’s van mijn middelste met zijn beste vriend aan tafel op school. Dat je denkt: Blijf zo! Blijf zo vol overgave blij met iemand samen. De jongste, “mamaaaaaaaaaaaaaaaaaa” vanaf de... wc, en grinnikend huppelend voor me uit lopen nadien, feilloos heeft die door: ik wind die ouwe nog altijd om mijn vinger. Oh, en wist u al dat je drie gezinnen nodig hebt om drie shetlandpony’s te vangen? Nee, het is niet alsof er niet voldoende gebeurd.

Zelfs nu. Woorden gevend aan de keuze. Vind ik het lastig. Ik voel spijt. Maar, ik verwacht niet dat dit schrijfsel er toe gaat leiden dat ik vanaf nu weer iedere maand trouw ga schrijven. Beter dat dat helder is, voor mezelf en voor u. Bedankt voor de warme woorden die ik mocht ontvangen, ja, dat doet de ziel goed.

Ik wil van hier de Redactie van de Wôlmer - alsof ik er zelf geen deel van uit maak 😊 mijn hartelijke complimenten geven voor hun werk. Vrijwillig zetten ze zich in om er elke maand weer een hartstikke leuk boekje van te maken. Het in elkaar zetten door Hans, Ilse en Hella is echt kneiter veel werk, petje af. Petra is zo’n durfal die gewoon vraagt wie wil adverteren, secuur is op de kas en ze kan stikkeren als de beste. Bert, die Bert, met al zijn kennis over Roderwolde en de school, aan zijn

lippen kun je hangen om alles te horen en dan ook nog altijd paraat om ons te wijzen op wat er actueel speelt in Rowôl. Het is leuk om school te bedienen ten aanzien van het schoolkrant-gedeelte. Het is mooi dat zij die moeite doen en de bovenbouwers de bezorging op zich nemen.

Ik zeg, op naar de volgende 200!

200 WOLMERS

Gesprek met Wil Schröder, natuurliefhebber

Henk van Kalken

We kennen hem allemaal als columnist van zijn leesbare en interessante artikelen in De Wôlmer, die er nu precies maandelijks al twaalf en een half jaar instaan. Meestal over de natuur, die rondom Roderwolde te vinden is: de Onlanden.

Het begint met een vriendelijk onthaal in het gezellig huis met een landelijke sfeer van Wil Schröder en (natuur)fotografe Lia Snoek.

Na wederzijds wat te hebben ingesproken wil ik graag weten hoe Wil natuurliefhebber is geworden. Wil heeft niet veel aansporing nodig en vertelt voor het lieve vaderland

weg. Zoals te verwachten viel, vindt zijn liefhebberij de oorsprong in zijn jeugd. De grootvader van Wil was ‘een natuurliefhebber avant la lettre.’

‘Mijn grootvader was spoorwegaarbeider. Hij fietste vaak langs de spoorlijn, wat hij weliswaar niet mocht, maar wat toch gedoogd werd. Hij kwam hierdoor op plekken waar mensen normaal gesproken – in die tijd – niet kwamen.

Zo kwam hij met zijn gezin op een plekje dat hij kende vanuit zijn werk. Dat was een vennetje, een veenplas met wat heide erom heen. Er was een klik met de boer van wie het terrein was, en al gauw werd het een wekelijks uitstapje op de zaterdag t/m zondag. Het begon met een primitief tentje, dat werd uitgebouwd tot een huisje. Er kwam familie bij die ook een huisje neerzette. Het terrein werd voor een habekrats van de boer aangekocht.’ Hier groeide de vader van Wil op en ontwikkelde zich de liefde voor de natuur.

‘Mijn vader was erg scherp op bepaalde dingen. Het woord ‘milieunorm’ bestond nog niet, maar als ik een snoeppapiertje ‘zomaar’ weggooide kreeg ik bij wijze van spreken al een draai om m’n oren. Achteraf vraag ik me wel eens af waarom ik geen biologie ben gaan studeren. Maar ja, daar moest je HBS B voor hebben, en ik had HBS A gedaan. Maar: aardrijkskunde en geografie vond ik ook heel mooi. Ik heb ook nog planologie gestudeerd, met de bedoeling om ook iets landschappelijks- en stedenbouwkundigs te gaan doen. Ik ben vooral in het noorden gebleven (ik ben geboren in Glimmen – Harenermolen) en ben tenslotte hier in Roderwolde terechtgekomen. Oorspronkelijk een afgekeurde woning, maar die hebben we platgegooid en er iets nieuws voor in de plaats gezet.

Buiten-wonen werd dus door mijn ouders, school, en ook door mezelf met mijn interesse in de natuur gestimuleerd. Ook door mijn opleiding ben ik altijd in bodem en landschapkunde geïnteresseerd geweest, en wat ik nu doe ligt wel in het verlengde daarvan.'

In je boek *Natuur in De Onlanden* noem je jezelf een generalist; dus kennis van flora en fauna, bodem en landschap. Dat laatste sluit aan op je studie sociale geografie.

'Hoewel ik dus achteraf liever biologie had willen studeren, heeft wat ik gestudeerd heb wel geleid om te doen wat ik doe.'

Na wat interessante zijpaden te hebben ingeslagen keert Wil terug naar mijn vraag hoe het allemaal zo gekomen is.

'Toen Lia met vervroegd pensioen ging volgde ze een (P)ensioen (I)n (Z)ichtcursus en in dat kader was er een week in het Geuldal in Limburg. Prachtig landschap. Daar kreeg ik de gedachte: dit wil ik ook; gids worden. Ik kon mijn didactische vaardigheden na een leven lang voor de klas hier prima bij gebruiken. Toen ben ik naar IVN Roden gestapt, en daar wilden ze sowieso weer eens wat gidsen opleiden, want die waren schaars.'

Ik vind het bijna jammer om de verteller te onderbreken, maar vroeg toch: 'Noem je jezelf behalve liefhebber ook flora- en faunabeschermers, of ben je eerder een kennisoverdrager dan een activist?'

(nadenkend): 'Nou... dat onderwijzen zit me in 't bloed. De natuur is m'n passie, en ik heb ook iets van: dit wil ik anderen óók laten zien.'

Zit daar ook iets van idealisme achter, om mensen de natuur te laten zien, niet om te

entertainen, maar om ze te laten begrijpen wat het allemaal is en hoe kwetsbaar het is?'

'Ja, vandaar ook mijn verhaaltjes in de Wólmer. Met als doel om ook interesse en bewustzijn op te wekken. Ik heb ook wel eens iets over mijn bezwaren tegen de plezierjacht geschreven. Wat ik wil is mensen bewust maken van liefde voor de natuur en de houding naar de natuur toe. Wat we doen, qua vervuiling, verstoring, en doden voor het plezier.'

Wat vind je van de Onlanden? Vind je dat het er goed gaat?

(enthousiast): 'De natuur in de onlanden ontwikkelt zich fantastisch. We hebben gezien dat het aantal roerdompen toeneemt, terwijl het elders afneemt, we hebben spontaan hier de visotter gekregen, we zien wat het symbool is van het gebied, de grote zilverreiger; in die zin ontwikkelt het zich goed.

Of het ook qua beheer ideaal is... De Onlanden heeft drie doelstellingen: landbouwherstructurering/waterberging, natuurontwikkeling en recreatie. Dat laatste botst wel eens met natuurbelangen. Bijvoorbeeld: de hardloophwedstrijd De Groene Vier mijl, met een startschot terwijl het ijsvogeltje in de sloot ernaast zit.

Ze proberen wel om het in de kwetsbare delen vrij te houden van recreatie. Gemiddeld ik ben dus niet ontevreden.'

Is er een specifiek dier in de Onlanden waarover je zorgen hebt?

'Mijn passie in de dierenwereld is de das. We hebben hier vijf dassenburchten, wat heel bijzonder is in een nat gebied.

Op 1 maart hielden Virry Schaafsma en Wil Schröder in het kader van Rowol op 1 een boeiende lezing over dit dier. Hieruit bleek dat de populatie vrij evenwichtig is. Dus is er meer zorg dan bezorgdheid voor de das, HvK.

‘Er worden in heel Drenthe één op de vijf dassen doodgereden. Ook op de Groningerweg die de Onlanden doorsnijdt.’

Hoe kijk je door de bril van een natuurbeschermers naar de wereld anno nu?

‘Ik zie natuurlijk de vervuiling, het klimaat- en energieprobleem. En ik realiseer me dat ik zelf ook niet altijd super-princiepelijk ben, maar wel zoveel mogelijk. We vliegen liever niet meer, we eten nauwelijks vlees, maar doen wel alles met behulp

van zonnepanelen, vloerverwarming e.d. Ons consumptief gedrag is dus ook niet helemaal zonder voetprint.’

Met het hoofd vol boeiende natuurinformatie en menselijke dilemma's over hoe deze zoveel mogelijk te beschermen, bestijg ik weer mijn fiets. Ik merk dat ik uitkijk naar de volgende avond in Het Rode Hert en Wil's en Virry's lezing over dat prachtige en fascinerende dier: de Meles meles, oftewel de das.

200 WOLMERS

Natuur in de Onlanden

Wil Schröder, foto's Lia Snoek

Onze eerste bijdrage aan De Wolmer dateert van oktober 2011. Dit jubileumnummer (200!) is het maartnummer van 2024. Als je een beetje rekent, kun je zien dat we dus precies 12½ jaar onze bijdrage leveren aan dit blad. Ook een jubileum dus! De artikelen hebben altijd de natuur als onderwerp, meestal voorkomend in De Onlanden of De Kleibosch. De Natuur in en om Roderwolde dus, met soms een uitstapje naar elders. Van Aalscholver tot Zearend en van Aardappelbovist tot Zwamvlok kwamen voorbij. We gaan in dit jubileumnummer nog maar eens een aantal bij langs.

Teken in 4 levensfasen, soms haast niet zichtbaar

Teken zijn bepaald geen geliefde diersoort. Het zijn parasieten en leven van het bloed van hun “gastheer/vrouw”. Dat doen meer parasieten, maar het probleem is dat de kans bestaat, dat ze een gevaarlijke bacterie in je bloed kunnen achterlaten, de *borrelia burgdorferie*. Daar kun je allerlei vervelende ziektes door krijgen. Je kunt ze oplopen in struiken en gras, dus ook in je eigen tuin. Als je ze op tijd en op de juiste manier verwijderd, (binnen ca. 48 uur), krijg je die bacterie niet, maar het is dus wel opletten als je in bos of heide hebt gewandeld, of in je tuin hebt gewerkt.

De wulp, een van de grootste steltlopers

Wulpen zijn zomergasten. In het vroege voorjaar kun je de zeer herkenbare roep van deze tamelijk forse weidevogel in De Onlanden vaak horen. Een steeds sneller en hoger (koe...lie, kre..lie krrrlie). Hij wordt goed herkend aan de kromme snavel. Vogels herkennen doe je vaak dmv ezelsbruggetjes: *'De wulp wijst naar zijn gulp'* is er zo een. Er broeden jaarlijks zo'n 3500 tot 4000 wulpen in Nederland, maar het aantal doortrekkers is wel 10x zo groot. Helaas neemt de wulp, net als andere soorten weidevogels (kievit, grutto, tureluur) wel in aantal af.

Inheemse eekhoorn aan de Roderwolderweg

Eekhoorns eten geen paddenstoelen, hoewel je dat wel zou denken als je bij een paddenstoel de naam eekhoorntjesbrood tegenkomt. Hun voedsel bestaat uit noten en zaden, zoals eikels en de zaadjes van dennenappels. Het is een genot om naar ze te kijken als ze met razende snelheid van tak naar tak, van boom naar boom klauteren. Het nest van een eekhoorn is herkenbaar aan het mos en de bladeren die erin verwerkt zijn. Een heel verschil met het verblijf van een havik of een buizerd. De inheemse eekhoorn is licht tot donkerbruin van kleur. Er komen in ons land steeds meer (rode) Amerikaanse eekhoorns voor, die de inheemse soort verdrijven.

Edelhert op de Hoge Veluwe

Edelhert zou je de koning van het (Nederlandse) woud kunnen noemen, al komen ze in onze omgeving niet voor. Hoewel, er loopt al een aantal jaren een mannetje in het Drents-Friese Wold. Sinds kort is daar ook een wijfje gesignaleerd, ze komen dus steeds dichterbij. Damherten hebben we wel in Roderwolde, achter het hek weliswaar, in de tuin van Aukema. Reeën zie je regelmatig hier, zelfs in onze achtertuin. De reeën worden vaak hertjes genoemd, maar dat is geheel onjuist, ze behoren tot een totaal andere zoogdierfamilie. Maar ja, ze lijken veel op elkaar, totdat je een mannetje edelhert in levende lijve ziet. Een kolos van wel 250 kg met een gewei van wel 10 kg. Een reebok weegt +30 kg. Zijn gewei hooguit een halve kilo.

Havik, een bosjager

Haviken zijn vrij zeldzaam in onze omgeving. De roofvogels die we meestal in De Onlanden zien, zijn de buizerd, de kiekendief, de torenvalk. Steeds vaker hebben we ook de kans om de grootste roofvogel van ons land te zien, de *zeearend*. Sinds kort nestelt er een paartje in het Friese Veen in Paterswolde en dan is het maar een klein eindje vliegen naar De Onlanden om te foerageren. Een havik is een typische bosvogel, die jaagt op duiven en zangvogels. Buizerds en torenvalken leven vooral van muizen, net als uilen. Bij de kiekendief zegt de naam het al, daar staan jonge vogeltjes op het menu.

Ottergeil (links) en otterpoep (rechts) op een hoopje zand

Nijlganzen met hun opvallende oogtekening

Jonge das (ca 10 wkn) met al behoorlijke graafnagels

Ottersporen dit keer in plaats van het beestje zelf, want die krijg je normaliter niet te zien, laat staan dat je er een foto van kunt maken. Dan maar deze sporen. Een otter laat zijn uitwerpselen altijd achter op een verhoging om zijn territorium te markeren. Behalve de poep, die sterk naar vis ruikt, laat hij ook nog een geurstof achter, het zogenaamde *ottergeil*. Dat ruikt eigenlijk best lekker.

Nijlganzen leven niet, zoals de meeste andere ganzensoorten in grote groepen, maar als duo, een paartje. Het zijn invasieve exoten, dwz ze horen hier niet thuis. Zijn ze schadelijk? Eigenlijk niet, hoewel ze wel een sterk territorium gedrag vertonen; in de wijde omtrek van hun nest dulden ze geen andere watervogels. Die worden consequent weggejaagd. Nog een bijzondere eigenschap: ze nestelen in bomen, iets wat je van ganzen niet verwacht.

Dassen zijn in Roderwolde geen zeldzaamheid. In een straal van ca. 1 km rond Roderwolde zijn er wel 4 burchten van dassen. Toch zul je ze weinig zien. Dassen zijn nachtdieren en erg schuw. Als je ze ziet, zijn het meestal dode verkeersslachtoffers. Per jaar worden er alleen in Drenthe wel honderd dassen doodgereden. Gelukkig worden er ieder jaar in februari ongeveer eenzelfde aantal jonge dassen geboren, zodat de populatie redelijk op peil blijft, maar iedere melding van weer een slachtoffer van het verkeer doet pijn. Het zijn zulke prachtige dieren.

De bundel van hoeden staan op één steel

Eikhaas, is dat nu een boom of een zoogdier? Geen van beide, want het is de naam van een *paddenstoel*, die op boomstammen of stronken groeit, meestal op eiken of beuken. Het is een parasiet, die de boom niet ernstig aantast, maar langzaam maar zeker wel rotting in de stam veroorzaakt, waardoor de boom verzwakt en op den duur, bijvoorbeeld bij een storm, het loodje legt. De eikhaas is goed eetbaar.

De wonderschone zwartblauwe rapunzel

Rapunzel, of liever de Zwartblauwe Rapunzel, is een zeer zeldzame bloem. Met zijn sprookjesachtige naam doet hij eer aan in z'n verschijning. Toch kun je hem in onze omgeving in mei/juni zien bloeien, nl. aan de vochtige oever van het Gasterense Diepje bij Oudemolen. Een gebied op nog geen half uur rijden van Roderwolde, waar je prachtig kunt wandelen langs de beken van het stroomdal van de Drentsche Aa en de Gasterense Duinen. Je vindt er alles wat het Drentsche landschap zo mooi maakt met beek, bos en heidevelden (Gasterense Duinen), met vennen, schaapskudde en een hunebed.

Distelflinders zijn mooi. Zelfs mooi aan de onderkant

Scholekster

Distelflinders zijn, net als de vele andere vlindersoorten, belangrijk voor de verspreiding van stuifmeel. Het is altijd een genot de prachtige kleuren van een zwerm vlinders te zien op de vlinderstruik of een andere struik met schermbloemen. Het is dan ook aan te raden om zo'n struik in je tuin te poten als je die nog niet hebt. In de afgelopen zomer waren er voor mijn gevoel veel minder vlinders dan de jaren daarvoor, maar dat is waarschijnlijk subjectieve waarneming, ik kan het niet met wetenschappelijke cijfers onderbouwen.

Scholeksters hebben het moeilijk. Het afgelopen jaar werd daar aandacht aan geschonken met het jaar van de scholekster. De stand loopt terug. Eigenlijk zijn het kustvogels, maar ze zijn ook in de bebouwde omgeving te zien en dan broeden ze vaak op platte daken. Dat is veilig voor de jongen ivm predators als vos en marter, maar bij het verlaten van het nest is de kans echter groot dat ze een val van het dak niet overleven. De roep van de scholekster: *piwiet...piwiet..piwiet..* is ook in onze omgeving vaak te horen.

Tormentil of zevenblad

Tormentil, ook wel zevenblad genoemd, heeft een geel bloemetje met vier kroonblaadjes. Het is een medicinale plant, waar geneeskracht voor vele kwalen aan wordt toegekend. Alle delen bevatten meer *tannine* dan eikenschors, ze wordt beschouwd als een van de veiligste inheemse samen-trekkende middelen en wordt veel gebruikt in de kruiden-geneeskunde bij de behandel-ing van diarree, dysenterie, keelpijn enz. Het helpt zelfs tegen bedplassen.

Erica (dopheide)

Erica of dopheide is één van de vier heidesoorten die in ons land voorkomen. De bekendste heide is de struikheide, die in augustus de Drentsche velden zo prachtig paars kleurt. Naast struik- en dopheide kennen we nog *kraaiheide*, die zijn naam dankt aan kleine besjes die na de bloei (ook paarse bloemetjes) aan de plant verschijnen. De besjes zijn glimmend blauwzwarte bolletjes die veel gelijkenis vertonen met kraaienogen, vandaar. Dan is er nog een vierde soort, de *lavendelheide*, die veel als tuinplant te vinden is. In de vrije natuur is deze soort vrij zeldzaam en dan ook nog vaak overgewaaid uit tuinen. In de Zeegser Duinen zijn de eerste drie soorten te vinden, op één plek zelfs binnen een meter bij elkaar.

Graag zou ik nog meer van deze plaatjes en weetjes over de Drentsche flora en fauna beschrijven, maar dan wordt deze **TWEEHONDERDSTE** Wolmer wel heel erg vol.

De 200 van Rowol

[illegible]

Klaas Smid, burgemeester en Rowolmer

Henk van Kalken

Laat ik met een persoonlijke noot beginnen: Iedereen kent Klaas en Evelien in Roderwolde. Zo langzamerhand zijn ze naar mijn – en die van de bewoners – mening volkomen geïntegreerd in ons dorp. Als ik dat zeg knikt hij glimlachend en bevestigend.

‘We hebben ons eigenlijk vanaf dag één thuisgevoeld in Roderwolde, zegt Klaas, en vervolgt: ‘Het is natuurlijk altijd afwachten, zijnde geboren en getogen Hoogeveeners.

Je kunt jezelf zijn in dit dorp, je kunt wel of niet meedoen, en er is zoveel aan sociale activiteiten dat er altijd wel wat te doen is. Na een jaar op en neer rijden vanuit Hoogeveen trokken we in onze huidige woning.’

Terugkijkend op het wethouderschap in Hoogeveen, heb je wel eens terugverlangd naar die tijd? Het burgemeesterschap lijkt mij toch wat intensiever.

‘Nee, dat ligt toch wat anders. Het burgemeesterschap is wel iets anders dan het wethouderschap.

Wethouderschap is toch wat politiker, als burgemeester sta je wat meer boven de partijen. Het is echt een heel andere rol. Ik had het wethouderschap overigens niet willen missen; het vormt een goede opstap naar burgemeesterschap. In het begin moet je dan ook wel eerst “ontwethouderen” zoals ik dat noem. Dichter op de dossiers, de verbindende rol...burgemeesterschap is een andere tak van sport.’

Bijvoorbeeld de representatieve functie?

‘Inderdaad, en ook wat meer op de achtergrond. Als ik naar mezelf kijk heb ik heel veel tijd en energie gestopt in de lobby

foto: Lia Snoek

voor de gevangenis in Veenhuizen en het behoud daarvan.’

Ja, herkenbaar voorbeeld. Je bent nu bezig aan de tweede termijn als burgemeester. Komt er ook nog een derde termijn als de Raad je voordraagt?

Hij glimlacht: ‘Nou nee, je moet natuurlijk niet al te zeer vooruitlopen op je afscheid (grinnikt), anders tel je al niet meer mee, hè, maar aan het eind van de tweede termijn ben ik ook inmiddels pensioengerechtigd. Dat wil niet zeggen dat ik dan achter de geraniums ga zitten, daar ben ik ook het type niet voor. Je moet ook andere generaties de kans geven... maar om nou door te gaan als burgemeester tot mijn zeventigste, is niet direct mijn ambitie. Persoonlijk vind ik twee perioden wel mooi genoeg. Er moet, vind ik, ook

bestuurlijke verversing en vernieuwing plaatsvinden.'

Terugkijkend na bijna negen jaar burgemeesterschap was je ambitie bij ons eerste gesprek (februari 2016) om iets voor mensen te betekenen. Is diezelfde ambitie er nog steeds?

'Dat blijft voor mij de belangrijkste drijfveer waarom ik dit werk doe; iets willen betekenen voor de gemeenschap vanuit de overheid, als mens. Een verbindende rol kunnen vervullen. Er is natuurlijk veel gebeurd, de Coronacrisis, Oekraïne, de oorlog die steeds dichterbij komt, het toenemen van de polarisatie in de samenleving, gemeenten die steeds meer op het bordje hebben gekregen zonder daarvoor ook voldoende middelen te krijgen. Besturen is de laatste jaren steeds ingewikkelder geworden. In het Noorden – Noordenveld – hebben we gelukkig nog steeds veel sociale cohesie, noaberschap, en daar moeten we wel heel erg zuinig op zijn, hoor. Bijvoorbeeld in een dorp als Roderwolde, waar je met elkaar steeds dingen weet te organiseren, en waar je als burens steeds een beroep op elkaar kunt doen.'

Moet ik het voorzitterschap van de Stichting Cosis (organiseert, stimuleert en ondersteunt activiteiten voor mensen met een beperking) ook in het verlengde van jouw interesse in de medemens zien?

Enthousiast: 'De Vrienden van Cosis is gewoon prachtig om te doen. We proberen om dingen te organiseren en mogelijk te maken als beheerders van het fonds. Dus activiteiten voor cliënten die normaal niet bekostigd worden.'

Wat ik me ook afvraag: Hoe hou je het als mensenmens vol in een land waar de

politieke verhoudingen zó verschoven en verhard zijn?

'Hoe lastig ook soms, je blijft natuurlijk burgemeester voor alle inwoners. Zonder een partijpolitieke duiding te doen, vind ik in het algemeen de verharding van de samenleving best wel een probleem.'

Het is niet de enige oorzaak, maar ook de rol van de sociale media is best wel een kwalijke. En ook de mogelijkheden van Artificial Intelligence met het creëren van fake news stemt niet vrolijk'

Even terug naar de werkelijkheid van 'ons' Roderwolde: hoe is het om daar na zoveel jaren nog steeds te wonen?

Klaas glimlacht bijna vertederd: 'Ja, dat is nog steeds met heel veel plezier, zowel wat het dorp zelf betreft als de mensen in onze omgeving (we hebben fantastische burens).'

Aan de ene kant zit je aan een prachtige natuurlijke omgeving, maar je zit ook vlakbij de stad. Je hebt dus beide werelden dicht bij de hand. Als zuidwest Drent had ik dat eerder nooit zo gezien hoor, dat Noord Drenthe ook zoveel verbinding heeft met de stad.'

Wat vind je het opvallendst aan Roderwolde?

'De vele activiteiten die in het door het dorp worden georganiseerd, de vriendelijkheid van de mensen, en het 'libertijnse' in de zin dat je niet op de vinger wordt gekeken, je kunt gewoon jezelf zijn.'

We spreken enige tijd over in het oog springende figuren, en slaan daarbij onze dominee die bij het dorp hoort niet over, die hier qua aanwezigheid, uitstraling en activiteiten zo goed past.

Zijn er naar jouw mening evidente verbeterpunten, ongeacht hun aard in- en om Roderwolde?

‘Nee, ik kan niet direct iets aanwijzen waarvan ik denk: dit moet anders of beter. In tegendeel. Ik vind het nog steeds heel waardevol dat het café Het Rode Hert weer een functie gekregen heeft, het goede functioneren van de MFA, het speelplein, dat naar mijn mening één van de mooiste schoolpleinen van Noord Nederland is, dat moeten we in stand houden. We hebben daar bijvoorbeeld ook eens een openlucht-korenmiddag gehad, met Esther van Dijk. Dat was prachtig!’

Als ik deze vraag mag uitbreiden naar het echtpaar Smid: wat vinden jij en Evelien van de Wólmer?

‘Evelien pakt altijd gretig de Wólmer uit de brievenbus, en dat is bij ons vaste leeskost. Ik zou het heel erg op prijs stellen als daarmee wordt doorgegaan. Ik heb ook veel waardering voor de vrijwilligers die er steeds weer voor zorgen dat er een nieuw nummer verschijnt. Dus hierbij spreek ik een compliment naar jullie uit.’ Met betrekking tot de digitale versie: ‘Persoonlijk vind ik het ook heel prettig om iets concreet in de hand te kunnen houden.’ Hij spreekt in het verlengde van dit onderwerp zijn zorg uit over jeugd, schrijven en lezen. ‘Bij een bezoek van de interim-staatssecretaris van Cultuur en Media Fleur Gräper, aan Drenthe, en met name Veenhuizen, was ze ’s ochtends bij een sessie geweest met een schrijfster en een twee-vmbo-klas in Klazienaveen. In het begin zat de klas ongeïnteresseerd onderuitgezaakt. Op de vraag wie wel eens een boek las, reageerde niemand. Wat zo opmerkelijk was, was dat die schrijfster (ben de naam even kwijt) binnen de kortste keren de klas toch geïnteresseerd kreeg. Er is dus nog hoop.

Met dit geluid van optimisme, passend bij deze vriendelijke, laagdrempelige burge-meester sloot ik mijn tweede interview met hem af, met de conclusie dat we in Noordenveld blij mogen zijn met deze menselijke bestuurder, die bovendien ook nog eens in Roderwolde woont.

VERSLAG

Wilgen snoeien 2024

Marjan Schetsberg

Op 9 maart hebben de vrijwilligers van de wilgensnoeiploeg weer de wilgen

Langs het voormalige fietspad richting het Peizerdiep geknot. Het was prachtig weer en de wilgen hadden het goed gedaan het afgelopen jaar. Dit merkten wij doordat de stammen dikker waren dan de afgelopen jaren.

De koffie en thee lieten zich goed smaken nadat het meeste werk was gedaan.

Kanaalstraat 62
9301 LT Roden
tel. 050-5019204
www.buiterroden.eu

Kanaalstraat 60D Tel. 050 50 130 00
www.fitnesscentrumroden.nl

Heeft voor uw gezelschapsdier uitgebreide mogelijkheden op het gebied van:

- laboratoriumonderzoek
- röntgen (HD, ED en PennHIP)
- echografie
- cardiologie
- dermatologie
- tandheelkunde
- anesthesie
- algemene chirurgie
- sterilisatie middels kijkoperatie
- neurochirurgie (rug- en nekgebied)
- orthopedie (fracturen, TPLO,

Vestiging Roden:
Vlasveen 9, 9301 PS Roden

Vestiging Groningen:
De Verbetering 8, 9744 DZ Groningen

Telefoon:

050 - 501 55 00

Buiten openingstijden mobiel:

06 - 54 793 701

www.dchopmans.nl

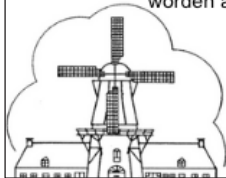
Olie- en Korenmolen Woldzigt Roderwolde

Geopend van eind april tot half september.

Iedere vrijdag, zaterdag en zondagmiddag
van 13:30 tot 17:00 uur

Woldzigt geeft, ook in de wintermaanden, iedere eerste zaterdag van de maand een demonstratie olieslaan.

Buiten deze openingstijden kunnen (groeps)bezoeken worden aangevraagd via de site.

Meer informatie op:
www.woldzigt-roderwolde.nl

Ook voor het maken van afspraken m.b.t. o.a. groepsbezoeken

BEDDEN - VLOEREN - GORDIJNEN ZONWERING - KASTEN

kijk voor al onze producten op www.schuiling.nl

SCHUILING
WONEN & SLAPEN

LEEK 0594 641371 PEIZE 050 5032195 ZUIDHORN 0594

Cruwijn

Voor al uw wijn & gedistilleerd

Heerestraat 57 | 9301 AE Roden | 050-5016748 | www.cruwijn.nl | www.bjwijnkopers.nl

Palmpasen zondag 24 maart

Lieve dorpsgenoten,

Op zondag 24 maart is het Palmpasen en dat vieren we in Roderwolde! De jongste kinderen van onze schoolkring mogen een palmtak met een palmhaan versieren en laten die aan het dorp zien tijdens een optocht.

We nodigen alle dorpsbewoners uit om de palmtakken te bewonderen. Alle kinderen zijn welkom. We verzamelen op het schoolplein en om 10:30 wordt het verhaal van (Palm)Pasen aan de kinderen verteld. Na afloop is er koffie.

Heel gezellig als jullie komen kijken naar de palmtakken!

Bij het versieren worden vaak palmtakken of buxus, rozijnen en een broodhaan gebruikt, allemaal verwijzen zij naar elementen uit het verhaal van Palmpasen. Bijzonder dat het in Roderwolde jaarlijks wordt gevierd! VOOR stelt aan alle kinderen een broodhaantje ter beschikking.

Vanaf 10:15uur verzamelen bij MFA.
Om 10:30 ontvangst in de kerk
Aansluitend in optocht van de kerk naar het MFA.
Koffie!

Palmtakken of buxustakken staan dus symbool voor de intocht in Jeruzalem.

Haan van brood staat symbool voor laatste avondmaal, de haan voor de haan die kraaide nadat Petrus had gezegd dat hij Jezus niet kende.

Eieren staan symbool voor nieuw leven.

30 rozijnen staan symbool voor de 30 zilverlingen waarvoor Judas Jezus verried.

Weet je zelf nog meer? Veel plezier met het versieren van de palmtak.

AANKONDIGING

Pubquiz

pub Quiz

13 APRIL 2024

Dorpshuis Roderwolde
Aanvang 20:00 uur

Beschik jij & je team over algemene kennis?

GEEF JE OP

€ 10,00 PER TEAM
Team bestaat uit 4 tot 5 personen

Geef je team op
Jbdarneviel@gmail.com

Opgave kan t/m 7 april

Jubileum!

Sybrand van Dijk

Van harte gefeliciteerd, “De Wolmer”, met dit prachtige jubileum! En we hopen natuurlijk op nog heel veel jaren informatie, verbinding en plezier via deze dorpskrant. Een bijzondere dank aan de redactie die elke maand hard werkt en ijverig vergadert.

Ik schrijf dit als dominee van een kerk die sinds 1085 in Roderwolde is. Tenminste, rond dat jaar is er voor het eerst sprake van een parochie in deze streken. Dat was toentertijd niet alleen een voorpost van het evangelie, maar ook een bastion voor de macht van de bisschop in Munster. Ver weg. En toch dicht bij. Die mengeling van macht en machteloosheid is altijd deel van de kerk gebleven. Ook van de kerk in Roderwolde. Er is veel mis gegaan. Er is net zo veel goed gegaan. Je hoopt toch elke keer weer dat de woorden over zachte krachten meer uitwerkten dan de daden van pastoors en dominees. Mijzelf meegerekend.

Het stemt ootmoedig om te weten dat je in zo'n lange traditie staat. Het maakt dan niet zo veel uit of die traditie twintig jaar bestaat of duizend. Er is een lijn waar je deel van uitmaakt en die lijn is groter, langer en taaier dan je zelf bent. Als onze generatie er niet meer is, zal er nog steeds... zal er nog steeds naar zinging gezocht worden en zal er nog steeds nieuws gedeeld worden. Ongetwijfeld op een andere manier dan nu. Misschien zelfs onherkenbaar voor de mensen van nu. De toenmalige bisschop van Münster zal in het kerkje van vandaag niets herkennen. Zelfs niet in de gemeenschap van mensen die in dat kerkje thuis zijn.

Denk ik aan de kerk, dan denk ik eigenlijk vooral aan hen. Aan wie hier in de banken zaten. Wie hier hebben gebeden, gezongen, geluisterd. Aan hen die hier hun kinderen een pepermuntje gaven voor die lange preek. Die zelf in slaap dommelden en weer door het orgel werden gewekt. Die hier zaten in zorg, liefde, rouw, betrokkenheid. Die hier zaten in jaren van oorlog en in jaren van vrede. Zij zaten er, vandaag zitten wij hier. Sommigen van ons. Enkelen van ons.

Bij het programma Binnenstebuiten vertelde iemand dat hij natuurgids was geworden in een tijd “van persoonlijk verlies”, zoals hij zei. “In de natuur zijn”, vervolgde hij: “troost mij. Er is meer dan mijn leven. Ik ben deel van een groter geheel.” Datzelfde ervaar ik onder andere in de kerk. We zijn niet alleen.

En tegelijk maakt het je alert. Wat zich zo als kostbaar voordoet, is ook kwetsbaar. Als er geen redactieleden meer zijn voor de Wolmer, als er niemand meer is die zich voor de kerkgemeenschap wil inzetten, dan is het voorbij. Duizend jaar, of niet. Wij zijn in een grotere werkelijkheid opgenomen, elk van ons doet er toe. En beide is waar.

We wensen De Wolmer en onszelf een mooi feest op 22 maart. Dat we bij onszelf afvragen: wat kunnen wij voor het dorp doen. Voor de gemeenschap waar we zo van houden.

Excuses

Henk van Kalken

Laat ik beginnen met een welgemeend excuus. ‘Waarvoor?’ hoor ik u vragen.

Wel, voor het onderwerp van deze column. Sinds Rutte heeft het maken van excuses een geheel nieuwe (nuuwe, zegt hij altijd) betekenis gekregen. Hij bood (of wellicht biedt) even gemakkelijk excuses aan als u en ik ‘Goedemorgen’ zeggen. Voor politiek wanbeleid, voor een opportunistisch falend geheugen, voor leugens (met als synoniem ‘geen levende herinnering ergens aan hebben), voor het slavernijverleden. En zo nog wel het één en ander.

Geen van de lezers van deze column was geboren toen er slavernij bestond. Hoewel... ook tegenwoordig is er slavernij, soms goed en soms minder goed verborgen. Weggestopt in obscure fabriekjes en ateliers in bijvoorbeeld India of China, waar onder erbarmelijke omstandigheden, zonder redelijke vergoeding en onder dwang kleding en andere, meestal milieu-onvriendelijke producten worden gemaakt waar wij mede onze welvaart aan ontleen. Maar terug naar die excuses.

Rutte en de zijnen menen waarschijnlijk evenveel van die excuses als politici die uitleggen waarom het verlies van hun partij eigenlijk juist als winst moet worden gezien. Wat voor betekenis heeft het aanbieden - vooral te pas en te onpas - voor de aanbieders en de ontvangers van excuses? Het leed en het onrecht, voorouders die in slavernij leefden aangedaan, wordt er echt niet door uitgewist, en degenen die in het heden excuses aanbieden, hebben de betreffende voorouders niets aangedaan. Een typisch voor de bühne-verhaal, dus.

Zaken als de kindertoeslagenaffaire, de aardbevingen en alles wat daar uit voortkomt in Groningen worden onder het welgemeende excusestapijt geveegd door hunne dames en heren van de politiek, (uitzonderingen daargelaten) en het volk stemt hierdoor onder de kin gekieteld opnieuw op ze. Inmiddels zijn er weer vele mogelijkheden tot excuses in potentie aanwezig. Zoals bijvoorbeeld het kanker-verwekkende en ziekte van Parkinson verwekkende glyfosaat. Dat mag de komende tien jaar weer gewoon gebruikt worden. Het spul levert vele, vele zieken en doden op; om nog maar te zwijgen van de kleinere en grotere dieren en het milieu die het loodje leggen. Gedurende die tien jaar kunnen de verantwoordelijke politici (vooral die in Brussel zetelen) alvast hun excuses voor al die zieken en doden verzinnen.

En dan de meest recente verkiezingsuitslag nog – die bij mij persoonlijk een schaamtegevoel activeert. Het is misschien ook een beetje de tijd van het jaar die mijn cynische blik op de samenleving doet verscherpen. Ik doel op het laatste kwartaal en het begin van het nieuwe jaar. Terwijl de lezer wellicht meer gebaat zou zijn bij een optimistischer kijk op de zaken des levens. Iets licht en luchtigs over het vroege aanstaande voorjaar. Alle positieve activiteiten in- en om de gemeente Noordenveld bijvoorbeeld. De rol die ons lijfblad, de Wölmer, inmiddels aan zijn tweehonderdste verschijning bezig, in het dorpsleven speelt. Maar ik krijg dat momenteel (nog) niet werkelijk voor elkaar, waarvoor ik u mijn oprechte, welgemeende excuses aanbied.

Rowol op 1! leert ons op paasmaandag ouderwets schieten met walnoten

Noem het retro, noem het vintage of gewoon 'ouderwets gezellig': op paasmaandag 1 april gaan we *neutenschaiten* in Het Rode Hert. Traditiegetrouw werd dit volksspel in ons dorpscafé en de omgeving van Roderwolde rond Pasen gespeeld. We beginnen om 15 uur 's middags. Ook als je dit spel nog nooit hebt gespeeld maak je kans op de felbegeerde gouden, walnoot, want de spelregels worden eerst uitgelegd. Maar let op: de schoolkinderen van OBS Het Palet hebben een voorsprong, want op school zijn zij dan al warmgedraaid. Uiteraard mag je ook gewoon komen kijken en spelers aanmoedigen. Volgens lokaal gebruik worden bittertjes en bitterballen geserveerd.

Op woensdagavond 1 mei neemt dorpsgenote en imker Janneke Mollema ons mee in de wondere wereld van de honingbijen. Voor verse honing is het dan nog te vroeg (die is later dit jaar in de molen te koop), maar Janneke kan wel laten zien hoe het leven van bijenvolken onder meer in het teken staat van honingproductie.

Rowol op 1! is een initiatief voor en door Rowolmers, laagdrempelig en eenvoudig: een kop koffie en een spreker of activiteit, daarna een drankje. Heb je vragen of suggesties, mail ons dan op rowolop1@gmail.com

[Deelname aan activiteiten van Rowol op 1! is op eigen risico]

Vakcolumnist

Ellis van der Griendt

Bij ons thuis denken we af en toe in columns. Dat komt omdat Henk, nadat ons opviel dat hij wel erg vaak in bijzondere situatie verkeert op een dag besloot deze situaties, hier en daar een beetje aangedikt te gaan opschrijven.

U bent zijn overdenkingen en observaties vast weleens tegengekomen in uw lijfblad de Wólmer, neem ik aan.

Als vrouw van de schrijver heb ik de eer om alles wat de deur uitgaat eerst te mogen lezen. Dat alleen al levert tekst op voor een volgende column. Onze meningen lopen, hoe zal ik het zeggen, niet altijd synchroon. Steeds geconfronteerd met bijzondere situaties begint het mij op te vallen dat het een manier van kijken en beleven is geworden, ook voor mij. Regelmatig kom ik thuis met ‘voer’ voor een column, gretig genuttigd door de schrijver des huizes die er voor u een bondig verhaal van maakt.

Vandaag was het weer zo ver, maar tot mijn verbazing stelt hij voor dat ik er zelf eens een column over zou schrijven.

Het begon zo. Ik pakte een boodschappenwagentje bij mijn favoriete supermarkt. Mijn aandacht werd getrokken door een onmiskenbaar oudere heer. Zijn kleding verried de status van een heer van stand, die normaal gesproken liever niet bij deze supermarkt gezien zou willen worden, al lette ook hij op de kleintjes. Meestal deed zijn vaste supermarkt dit voor hem, vandaag maakte hij een uitstapje. Hij had een koddig rieten mandje om zijn boodschappies in te vervoeren bij zich. In beslag genomen door mijn wekelijkse rondje

vergat ik hem weer, tot ik hem halverwege de winkel in gesprek vond met een zo mogelijk nog deftiger oudere heer. Deze droeg niet alleen hetzelfde uniform als zijn gesprekspartner, maar deze had blijkbaar ‘s ochtends ook veel aandacht besteed aan het föhnen van zijn kapsel. Hij was zichtbaar trots dat hij nog van alles op zijn hoofd had dat überhaupt geföhnd kón worden. De heren wisselden informatie uit over diverse sterfgevallen in beider families. Dit ter meerdere eer en glorie van henzelf, want ik hoorde dat vaders en moeders aan verschillende kanten al overleden waren, lang voordat ze dezelfde eerbiedwaardige leeftijd bereikt hadden als deze heren.

‘Alleen mijn schoonmoeder niet’ zei de eerste heer ietwat mismoedig. Ik ving nog iets met ‘krakende wagens’ op.

Ik had moeite mijn blik van het geföhnde kapsel af te wenden maar dacht gelukkig op tijd aan de irritatie van mijn ver weg wonende dochter en hoorde haar opmerking ‘Mam, kijk niet zo!’ in mijn hoofd, zodat ik op tijd weer verder ging met inkopen doen!

Bij de kassa zag ik opnieuw de eerste heer, hij stond naast een leeftijdgenoot. Ze deelden dezelfde leeftijd zo te zien, maar dat was dan ook het enige. De leeftijdgenoot vond het een mooie situatie voor wat wijze woorden over de drukte bij de kassa: ‘In de ene rij moet je wachten’ zei hij met olijke blik, ‘en in de andere rij ben je nog niet aan de beurt!’ De eerste heer meesmuilde wat, maar de leeftijdgenoot liet zich hierdoor niet uit het veld slaan.

Het gesprek kwam op de vrouwen, dat je ‘Daar niet mee thuis moest komen!’ Wat dat ‘daar’ precies was kon ik niet verstaan. Wel dat de leeftijdgenoot behalve grappen ook nog raad voor de eerste heer in petto had. ‘Je kan beter een bosje bloemen meenemen’ en ‘daar kon je wel mee thuis komen. ‘Maar niet te vaak,’ vervolgde hij, want dan raken ze eraan gewend!’

Opgewekt kwam ik thuis, met de boodschappen en met mijn verhaal voor een mooie column. Mijn man vroeg zich af wat dan precies de pointe was van de column? Toen ik die niet kon vermelden hoorde ik dat het dan geen column was maar eigenlijk een observatie...

Ik besloot hem maar gelijk te geven, hij is bij ons thuis tenslotte de vak-columnist. Wie weet levert deze ruimhartigheid mij binnenkort nog eens een bosje bloemen op, iets waar ik trouwens niét zomaar aan gewend zal raken.

INGEZONDEN

Boekpresentatie

Ada van Dijk

OP ZATERDAG 20 APRIL VERSCHIJNT DEEL 5
VAN DE HISTORISCHE REEKS RODERWOLDE

*DE OPRICHTING VAN MOLEN WOLDZIGT IN
RODERWOLDE*
door MARK AUKEMA.

Op 1 en 2 september 1852 werd in Roderwolde de nieuwe molen Woldzigt feestelijk geopend. Aan deze opening waren jaren van voorbereiding voorafgegaan. Het was niet eenvoudig om het nodige kapitaal voor zo'n groot project bij elkaar te brengen. De zwagers Egbert Aukema en Sikke Datema werden

daarbij gesteund door een handelsvriend uit Harlingen, waarvan de zoon, Sicco IJzenbeek, al jaren lang in de kost was bij Jan Datema, de uitbater van het logement Het Blauwe Paard.

° Roderwolde 26 Aug. Maandag aanstaande zal alhier de nieuwe olie-molen van Datema en Aukema gerigt worden. Bij zoodanige gelegenheid wordt er gewoonlijk veel jenever geschonken en gedronken; men hoopt, dat zulks bij deze gelegenheid minder het geval zal zijn, althans dat daardoor geene ongelukken zullen ontstaan.

Mark Aukema, achter-achterkleinzoon van Egbert Aukema, beschrijft op boeiende wijze aan de hand van nieuw ontdekte documenten uit het familiearchief Aukema, hoe deze oprichting plaats heeft kunnen vinden.

De presentatie vindt plaats op zaterdag 20 april op het voterrein van molen Woldzigt om 16.00 uur.

Belangstellenden zijn van harte welkom. Bij voorinschrijving tot en met 20 april kost het boek € 12,50, daarna in de boekhandel € 15,00. Bestelde exemplaren kunnen op 20 april vanaf 17.00 uur bij de molen worden afgehaald. U kunt uw bestelling plaatsen via email of een briefje in de brievenbus op onderstaand adres.

Ada van Dijk
Uitgeverij De Kleibosch
Roderwolderweg 25
9314TB Foxwolde
Tel. 050-5033220
Email: 25.vaneerden@netvisit.nl

Uitgeverij

De Kleibosch

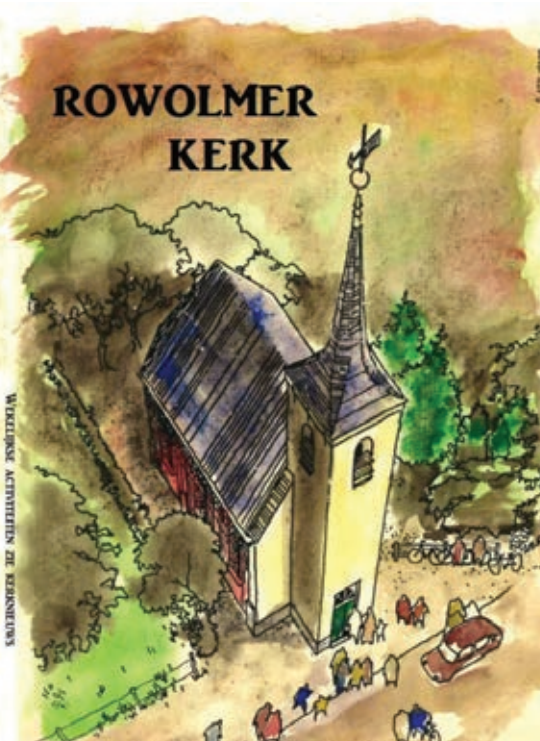
Roderwolderweg 25 Email: 25.vaneerden@netvisit.nl
9314 TB www.dekleibosch.nl
050-5033220

Serre- **DEVRIES XL** Tuinmeubelen

Gedempte haven 9 9301 LN Roden 050-5012857 www.devriesxl.nl

ROWOLMER KERK

DE KERK VAN HET DORP VOOR HET DORP
IS BUIKBAAR VOOR MEERDERE DOELEINDEN

Garagebedrijf Hilberts
Produktieweg 12
9301 ZS Roden
Tel. 050 - 501 86 84

Het juiste adres voor alle autoreparaties;
specialist in APK-keuringen (reeds vanaf
€ 40,00 incl. Dieselmotoren toeslag)

Dit kan uw advertentie zijn.

Wilt u adverteren in De Wólmer?
Neem dan contact op met de redactie

Auto in de kreukels? Geen problemen.
Bathoorn nemen!

Schade Net **Bathoorn**
Autoschade Roden

Dwaziewegen 9 9301 ZR Roden Telefoon 050 501 64 98 www.bathoorn.com

Dorpshuis
Roderwolde
www.dorpshuisroderwolde.nl

Dorpsagenda

vrijdag 22 maart 2024

Viering 200ste editie De Wólmer, 17.00 uur - 19.00 uur, MFA

zaterdag 23 maart 2024

Landelijke opschoondag, 9.30 - 13.00, MFA
De Doefkamp

zondag 24 maart 2024

Viering Palmpasen, 10.15 uur, MFA

donderdag 28 maart 2024

Algemene ledenvergadering
dorpsbelangen, 20.00 uur, MFA

zaterdag 30 maart 2024

Potgrond actie, 9.00 - 11.00 uur,
Dorpshuis

maandag 1 april 2024

Neutenschaiten, 15.00 uur, Het Rode Hert

zaterdag 6 april 2024

Demonstratie olieslaan, 13.30 - 16.30 uur,
Olie- en korenmolen Woldzigt

zaterdag 13 april

Pubquiz, 20.00 uur, MFA De Doefkamp

vrijdag 19 april 2024

Start 24-uurs marathon olieslaan,
17.00 uur, Olie- en Korenmolen Woldzigt

zaterdag 20 april 2024

Opening Molenseizoen met
boekpresentatie "oprichting Woldzigt",
Olie- en Korenmolen Woldzigt, 16.00 uur

zondag 21 april 2024

Openingstoernooi Tennisvereniging
Roderwolde

Colofon

Redactie

Hella Balster, Bert Blaauw,
Ilse Blaauw, Petra Koopmans, Nynke Krist-
Talsma, Hans Noordhof

Adres: Achtersteweg 2 9315TA Roderwolde

E-mail: de.wolmer@gmail.com

Telefoon: (050) 577 28 86

IBAN: NL14 RABO 0399 4486 16

Adverteren in De Wólmer

Neem voor informatie en prijzen contact
op met de redactie.

Aanleveren kopij

Stuur vóór 12 uur 's middags uw kopij naar:
de.wolmer@gmail.com

Volgende inleverdatum: **15 april 2024**

Lever uw bijdrage aan in Word-formaat.

Lever eventuele afbeeldingen apart aan.

De Wólmer wordt ongeveer twee weken na
de inleverdatum bezorgd.

Digitaal archief

Oudere nummers van De Wólmer staan op
www.dorpsbelangenroderwolde.nl.

Sponsors

De Wólmer wordt mede mogelijk gemaakt
door:

- Miedema, dakbedekking en
installatietechniek
- Café Marten Scheepstra
- Stichting Olie- en Korenmolen Molen
Woldzigt
- Diaconie
- Vereniging Dorpsbelangen Roderwolde
- Bertus Jansma
- Stichting Openluchtspel Roderwolde

BOS

sinds 1949

Installatiebedrijf

Hoofdstraat 38,
9321 CG Peize,
050 - 5032451

Installatiebedrijf Bos verzorgt voor u:

CV-installaties, Zink werk, Dakbedekking,
Airconditioning, Riolering, Gas, Water en Elektra,
Vloerverwarming, ook in bestaande vloeren

Duurzaamheid

Voor de aanleg van duurzame energieprodukten,
zoals bijvoorbeeld een zonneboiler of pv-panelen
kunt u ook bij installatiebedrijf Bos terecht.

U vindt ons ook op internet **Bos-Peize.nl**

PLUS DE WEERD**HOOFDSTRAAT 5 - 9321 CB PEIZE**

TEL. 050-5032489 - FAX. 050-5032114

PLUS -**OPGETELD DE BESTE !**

Bij
ALEX
BRILLEN & CONTACTLENZEN

BRILLEN • CONTACTLENZEN • OOGMETING • PASFOTO'S

Heerestraat 199 • 9301 AE Roden • Tel. 050 - 280 10 26

Wendtsteinweg 66 • 9363 AR Marum • Tel. 0594 - 69 70 01

WWW.BIJALEXBRILLEN.NL*Esther van Dijk*

zangcoach • mezzosopraan • dirigent

Alleen, met z'n tweeën of in een groepje,
doelgericht werken aan jouw stem!

Neem contact op voor een gratis proefles!

• estherqsinging@gmail.com • +31651767081 •
• esthervandijk.eu •

**VAN DEN
BERG**
Loonbedrijf - Kraanverhuur

Voor al uw grondwerken groot of klein

zoals:

- tuinrenovatie / -aanleg
- opritten, bouwterreinen, parkeerplaatsen
- aan- en afvoer grond, zand, teelaarde en erfverhardingen

Vraag vrijblijvend prijsopgave
Haarveen 18 - Foxwolde - tel. 050 - 501 97 05

*ambachtelijke bakkerij***ONS BELANG**

Hoofdstraat 50 Peize, tel. (050) 503 21 52

Belga's Internationaal Transport v.o.f.
Transportweg 3 - 9301 ZX Roden

architectenbureau

burovanplan

Hoofdstraat 8 - Roderwolde - (050)8512705 - info@burovanplan.nl

Quarts
tegels & natuursteen

- Wandtegels
- Vloertegels
- Natuursteen
- Sanitair
- Hardstenen dorpels
- Vensterbanken
- Vakkundige tegelzeters
- vloerverwarming

• Kanaalstraat 41
9301 LR Roden

• 050-5018788
• www.quarts.nl

• Openingstijden:
dinsdag t/m vrijdag van 09:00-17:30 uur
zaterdag van 09:00-16:00 uur

Kijk voor de markt bij u in de buurt op www.familiewilner.nl

ook voor uw caravan, camper en aanhangwagen

Kanaalstraat 65
Telefoon: 050 501 7730
www.autoserviceroden.nl

TEVENS UW SPECIALIST VOOR

CARAVAN CAMPER

VOUWWAGEN

AANHANGWAGEN

ONDERHOUD
vanaf
€75,-